

بیشک له په پامه کانی نوور

چه پلک

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

په زده کړه کی میانی

په د یوزره مان

سه عیدی نووری

دایناوه

فاروق په سوول په حیا

کردوویه به کوردی

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆدابهزاندنى جۆرهما كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

ئەم پەيامە:

- * مامۆستا (بەدیعوززەمان سەئیدی نوورسی) بە زمانی تورکی دایناوہ.
- * مامۆستا (ئیحسان قاسم صالحی) لە زمانی تورکییەوہ کردووێتی بە عەرەبی.
- * (فاروق پەسوول یەحیا) لە عەرەبییەوہ کردووێ بە کوردی.
- * مامۆستا (حسەین حسەن کەریم) لە گەڵ دەقی عەرەبییە کە دا بە رامبەری کردووہ.
- * چاپی یە کەم: سلیمانی ۱۴۴۲ ک - ۲۰۲۱ ز.
- * (ناوەندی راگە یاندنی ئارا) نەخشە ی بەرگی کیشاوہ و بلأوی دە کاتەوہ.
- * ھەموو مافیکی چاپ و، لە بەرگرتنەوہ و، بلأوکردنەوہ و، ھەر چەشنە دەست تێوہردانیک، پارێزراوہ بۆ وەرگێژ.
- * لە بەریتوہ بەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتیەکان ژمارە ی سپاردنی (۱۶۷۰) ی سالی (۲۰۲۰) ی پێ دراوہ.

به شیک له په یامه کانی نوور

چه بلیک

په روه رده می سیمانی

به دیوزره مان

سه عیدی نووسی

دایناوه

فاروق ره سوول یه حیا

کردوویه به کوردی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بریسکه‌ی بیست و هه‌شتم

(ئەم بریسکه‌یه له چەند پوختە برگەیه‌ك پێكها تووە كه بۆ
دڵدانه‌وه‌ی بڕایانی هاوڕێم له "بەندیخانە‌ی ئەسكی شەهر" دا
نووسران، لەو كاتە‌ی كه قسه و تێكه‌لیم له گە‌ل خە‌لكیدا لێ
قه‌ده‌غه كرابوو)

(دانەر)

گفتوگويہ کی نیاں

لہ گہل "سليمان روشدی" دا^(۱) کہ پرمزی وہ فا و ئیخلاسه و،
خاوهنی دل و دہروونیکي خاویئہ

ہہرکہ لہ وهرزی پایزدا کاتی دہربازکردنی "میش" لہ ئہرکی سہرشانی ژیاںی
نزیک دہبیئہوہ، ہہندی لہو کہسانہی کہ تہنہا سوود و بہرژہوہندی خویانیان
مہبہستہ، بوئہوی میئش بیزاریان نہکات، دہچن دہرمانی قہ لآچوکردنیان بو
بہکار دہہئین! میئش کہ ئہم پرفتارہم دی، ہہست ناسکیی دلّم بہرامبہر بہو
میئشانہ جووآ و، دوژمنایہ تیکردن و قہ لآچوکردنیان کاریکی گہلی بہ تینی
تیکردم. ہہرچہند ئہم جارہ - وپرای بہ کارہئینانی دہرمان - پتر لہ جاران
ژمارہیان زیادی کرد!

ژوورہ کہی ناو بہندیخانہم تہنافتیکی جلہہ لآخستنی تیدا بوو، ئہو وردیلہ
بالندانہش بہوپہری ریکوپتیکی و جوانی لہسہر ئہو تہنافہ ریزیان دہبہست.

لہبہر ئہوہ، بہ "روشدی" م و ت:

واز لہو بالندانہ بہئینہ و بہرگ و پوشاکہکان لہ جئیکہ کی تردا ہہ لآبخہ.

وتی: ئیمہ ئہم تہنافہمان پیوستہ.. با میئشہکان برؤن جئیکہ کی تر بو خویان

بدؤزنہوہ!

(۱) سليمان روشدی لہ قوتاییانی پیشینی مامؤستا نوورسیہ لہ شاری ئیسپارتہ. (وہرگیز)

به هر حال... به بونهی هم گفتوگو نیانهی نیوانمان، ده رگای باس له سره
میش و ههنگ و میرووه زور و زه بنده کانی تری هاوچه شیان کرایه وه، پیم
وت:

هم جوړه زینده وهرانهی که هه میسه به زوری زیاد ده کهن و نوسخه
زوریان له بهر ده گیریته وه، گه لئ ئه رکی گرنگیان له ئه ستودایه. ئه و تا "کتیب"
هه تا به نرخ بیت چاپی زیاتری لیج ده رده چیت. واته په گزه میش (الذباب)^(۱)
دارای ئه رکی گرنگ و خاوه نی نرخ و به های په کجار به رزن، چونکه
به دپهینه ری دانا نوسخه ی گه لئ زور له و نامیلکه قه ده ری و وشه قودره تیانه ی
خواوه ند ده گریته وه.

به لئ، هم جوړه میسه ی که هه میسه ده لئ ده ستوئوژ ده گریت و خه ری کی
پاکژکردنی ده موچاوه کانی و خاوینکړدنه وه ی باله کانیه تی، بابه تیکی گرنگی هم
ثایه ته پیروژه پیکده هینیت که ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاذْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ
يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ
الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ (الحج: ٧٣).

واته: ئه گه ر سه رجه می هوکاره کان و گشت ئه و شتانه ش که گو مریان،
جگه له خوا، سیفه تی خوایه تیسان بو داده نین، هر هه موویان بو مه به ستی
به دپهینه ی میشتیک کو بینه وه، ئه و تیکرا ده سته و سانی و کو له واری خویان
ده رده برن. واته به دپهینه ی میش مو عجزیه ی کی په روږدگاری و ثایه تیکی
ته کوینی هینده مه زنه که ئه گه ر سه رجه می هوکاره کان کو بینه وه و پشتی
یه کتری بگرن، هینتا ناتوان شتیکی هاوینه ی ئه و ثایه ته په روږدگاری به دی
بهین و لاسایی بکه نه وه!

(۱) وشه ی: "ذباب" هه مو میروویه کی بالدار ده گریته وه. (وه رگری)

جا ئەم موعجیزه، توانی به سەر "نە مروود" دا زال بیت و، بەرگریه کی هینده به هیزیش له حکمه تی به دیهینانی خۆی بکات که هه موو پهلپ و رهخنه و به هانه یهک - هه رچه ندهش زۆر بن - بیده نگ بکات. ئەوه بوو له و کاته دا که هه زه ته مووسا - دروودی خوای له سەر بیت - سکالای بیتار بوونی له دهست مێش لای خوای گه وره ده بری و، فه رمووی:

"ئهی پهروه ردگار! بۆچی هینده وه چه ی زۆرت له م به دیهاتوو ه بیزار که رانه خستوو ته وه؟"

به ئیلهام وه لآمی درایه وه که: تو یهک جار په خنه ت له مێش گرت، که چی ئەو زۆر جار سکالا له دهست مرۆف ده کات و، ده لیت:

"ئهی پهروه ردگار! ئەم مرۆفه مه زنه سه رزله ته نها به یهک زمان ناوت ده بات و یادت ده کات، ته نانه ت هه ندی جاریش له یادی تو بیتاگا ده بیت. به لآم ئە گه ر له بری سه ری ئەو، به دیهینراوی وه ک ئیمه ت دروست بکردایه ئەوا هه زاران به دیهاتوو دروست ده بوون که هه ر هه موویان زیکر و یادی تو یان ده کرد!"

ئنجا سه ره رای ئەمه، ئەوه پیری گزنگی و بایه خ به پاکو خاوتنی ده دات و، به چه شنی یه کینک که ده ستو ئیز بگریت، هه میشه خه ریکی پاک کردنه وه ی ده موچاوی و سه رینی باله کانیه تی!

که واته، بی هیه چ گومانیک، ئەم چه شنه زینده وه رانه کارمه ندی وه رکی گزنگ و مه زنیان له ئەستو دایه، به لآم له بهر ئەوه ی مه ودای روانینی دانست و زانستی مرۆف به رته سک و سنوورداره، ئەوا هیشتا په یی به و کار و ئه رکانه نه بردوو!

به لآی، خوای گه وره هه ندی درنده ئازه لی گوشتخۆری (له ده ریاکاندا) به دی هیناوه، وه ک بلتی کارمه ندی پاکو کردنه وه ی ژینگه ی ناو ده ریاکان بن. ئەوه تا به وه پیری وردی و لیزانی کاره کانیان جیه جی ده که ن و ئه رکی سه رشانیان راده په رینن و، رۆژانه لاشه ی ملیونه ها مرداره وه بووی ناو ده ریاکان

دەقۇزىنە، خاۋىنىي روى دەريا رادەگىرن و لەو دىمەنە چەپەل و بىزلىكراوانە رزگارى دەكەن^(۱)..

خۇ ئەگەر ئەم دېندە ئاژەلەنە بە تەواۋەتى ئەركى تەندروستى و پاكژكردنى سەرشانىان جىبەجى نەكردايە، ھەرگىز روى دەريا ئاۋا بە چەشنى ئاۋىنەى درەخشان نەدەبرىسكايەۋە، بەلكو دىمەنى دەريا ھىندە چەپەل و بىزراۋ دەبوۋ كە مرۇفى گرفتارى بىزارى و خەم و دلئەنگى دەكرد.

ھەرۋەھا خۋاى گەۋرە گەلى ئاژەلى دېندە و بالئەدى گۆشتخۇرى بە وىنەى كارمەندى پاكژى و فەرمانبەرى تەندروستى بەدى ھىناۋە، كە ھەموو رۇژىك روى زەوى لە لاشەى مىليارەھا زىندەۋەر و بالئەدى مردارەۋەبوۋ خاۋىن دەكەنەۋە، لە چەپەلى دەپيارتۇن و زىندەۋەرانىش لەو دىمەنە بىزراۋە دلئەنگى بەخىشە رزگار دەكەن. چۈنكە ئەو زىندەۋەر و بالئەدى كارمەندانە دەتوانن لە دوورى پىنج شەش سەعات رىنگاۋە پەى بە جىتى كەلاک و لاشەى مردارەۋەبوۋان بىەن و، بە ھاندان و رى پىشاندانى ئىلھامىكى خۋاى ھەستىان پىى بىكەن و بىاندۇزىنەۋە. ئىتر بەرە ئەو جىگايانە دەرۇن و كەلاكى مردارەۋەبوۋانى تىدا لادەبەن!

(۱) بەلى، تەنھا يەك ماسى ھەزاران گەرا دادەنىت، كە ئەمانەش وردىلە ماسىيان لى دەردەچىت. ھەندى جارى واش ھەيە مىلۇنىك گەرا دادەنىت! بەمەش دەردەكەۋىت كە ژمارەى لەداىكبۋوان و ئەندازەى مردوۋانى ماسى رىكى يەكتر دەۋەستەۋە، تاكو ھاۋسەنگى دەرياكان پارىتۇن.

ئىنجا يەككىك لە لايەنە ناسك و نىانەكانى درەۋوشانەۋەى مېرەبانى خاۋەند لە جىاۋازى يەكجار گەۋرەى نىۋان جەستەى داىكان و بىچۈۋە بچۈۋەكانىاندا دەردەكەۋىت، ئەرەتا داىك ناتوانىت بۇ ھەرلايەك بىروات كە بىچۈۋەكانى بىۋى دەرۇن، چۈنكە ھەندى جىگا ھەن بىچۈۋەكانى پىدا دەچن، بەلام گەۋرەكانى پىدا تىپەر نابن! بۇيە خۋاى گەۋرەى داننا و مېرەبان لە نىۋان بىچۈۋە وردىلەكاندا پىشەۋايەكى بچۈۋەك دەكات بە سەركردەيان و ئەركى داىكايەتى بەو دەسپىرىت و لەو كارمەندىيەدا دەپىخاتە كار! (دانەر)

جا ٹہ گہر ٹہم کارمہ مند و فہرمانبہرانہی پاکڑی و تہندروستی سہر و شکایی
 پرووی زہوی نہ بوونایہ و، بہم چہ شسنہ ٹہرکی سہرشانیان بہ رینکی و تہواوی
 ٹہنجام نہدایہ، ٹہوا پرووی زہوی گرفتاری بارودؤخیکی ہیئندہ بہریشان دہبوو
 کہ مایہی بہزہی بوایہ.

بہلن، رۆزی حہ لآلی ٹاژہ لہ دہندہ کان تہنہا لاکی مردارہ وہبووہ کانہ و
 خواردنی گۆشتی حہ یوانی زیندوویان لی حہرامہ، تہنانت تووشی سزا دہبن
 گہر ہی زیندوو بخون، چونکہ فہرمودہی پیروزی: "حَتَّى يَقْتَصَّ الْجَمَاءُ مِنَ
 الْقَرْنَاءِ"^(۱) بہ لگہیہ لہ سہر ٹہوہی کہ ٹہو ٹاژہ لآنہی پاش نہمانی جہستہ یان
 رۆحیان دہ میتنتہوہ، لہ خانہی مانہوہی ٹہو دنیا دا سزا و پاداشتی گونجاویان بو
 دانراوہ..

جا لہ سہر ٹہم بناغہیہ دہتوانریت بوتریت کہ:

"میروولہ کان"یش کارمہ ندیکن ٹہرکی کۆکردنہوہی وردیلہ نیعمہ تہکانی
 خوای گہورہ و پاراستیان لہ سووکاہہ تی پیکردن و لہ ناوچوون، خراوہ تہ
 ٹہستو، تاکو ٹہو وردیلہ نیعمہ تانہ ریزی شایانیان لی بگیریٹ و ژیر پی
 نہ کہون. جگہ لہ مہش ٹہو میروولانہ، بہ چہ شنی کارمہندی تہندروستی،
 لاشہی مردارہ وہبووی زیندہوہرہ بچووکہ کانیش کۆ دہ کہ نہوہ.

پاشان جگہ لہو ٹہرکانہی کہ باس کران، گہلی فہرمانبہری و ٹہرکی تر لہ
 ٹہستوی میش نراوہ. چونکہ "میش" میکروہہکانی نہ خووشی و ٹہو ماددہ
 ژہراویانہش مروف نایانینیت، پاکڑ و پآلفتہ دہ کہن و، دہیچہ سپین کہ میش

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسولَ الله ﷺ قال: "لتؤدَّنَ الحقوقُ إلى أهلها يومَ
 القيامةِ، حتَّى يُعَادَ للشاةِ الجِلحاءِ مِنَ الشاةِ القَرْناءِ". رواه مسلم برقم ۲۵۸۲ والترمذي
 ۲۵۳۵ (تحفة الأحوذی) وقال: في الباب عن أبي ذر وعبدالله بن أنس. حديث أبي هريرة
 حديث حسن صحيح (ومعنى الجِلحاء: أي التي لا قرن لها). (وهو رگپر، لہ چاہہ عہرہبیہ کہی
 "اللمعات"ہوہ)

گويزەرەوہى مىکرۆب نىيە، بەلکو بە پىچەوانەوہ لە پنى مژىن و خواردەنەوہ، مىکرۆبە زىانبەخشەکان لەناودەبەن و مادە ژەھراوہىيەکانىش دەگۆرڻ بە چەند ماددەيەكى تر. بەم چەشنە پرى لە بلابوونەوہى گەلى نەخۆشى دەگرن و لە سنوورىکدا پايان دەوہستىن. زۆرى لەرادەبەدەرى ژمارەى مېشەکان، بەلگەيە لەسەر ئەوہى کە ئەوان کارمەندى تەندروستى و فەرمانبەرى پاکژى و کىمياگەرى کارامە و لىزان. ھەرۆھەا دەرىدەخەن کە حىکمەتىكى فراوانى خواى گەورە لە بەدەيپتەنى مېشدا ھەيە. چونکە ماددەى سوودبەخش و بەنرخ بە ژمارەيەكى زۆر دروست دەکرىن و ھەچەيان لى دەخريتەوہ^(۱).

ئەى ئەو مەرۆفەى کە ھەموو ئامانجىكى تەنھا سوود و بەرژەوہەندىيى خۆيەتى:

جگە لە سوودە زۆرەکانى مېش بۆ ژيان، تەنھا سەيرى يەك دانە لەو سوودانە بکە کە بۆ تۆ دەگەپرتەوہ، تاكو واز لە دوژمنايەتتى مېش بەيئىت:

مېش، ھەرۆھەك لە دەمى تەنبايى و نامۆيىتدا، ھاودەمى و دلنەوايىت بۆ دەستەبەر دەکات، بە ھەمان جۆر لە خەوى بېشاگايىش بەخەبەرت دەھيئىت و لە کاتەکانى پەرتەوازیيى بىر و ئەندىشەدا بىدارت دەکاتەوہ. ئەوہەتا وەك لەبەرچاودايە، بە دەستنويز و نويز و پاککردنەوہى دەموچاوى، چەندەھا فەرمانبەرى و ئەركى بەرزى مەرۆفانەت ياد دەخاتەوہ، چەشنى: جموجوول و چوستوچالاکى و پاك و خاوينى بەردەوام!

(۱) ئەم بېرگەيەى خوارەوہى "يونس ئەمرە"ى بەناوبانگ، زۆر بە جوانى نامازەى بۆ مەوداى ئەو لايەنە دەراسا و ناوازانە کردوہ کە لە بالى مېشدا ھەن، ھەرۆھەا بۆ ئەوہش کە "مېش" سەنەتتىكى مەزنى پەرورەدگارە:

(بالى مېشکىم لە چل باردا ھەلگرت، کەچى بە ھەر ھەموويان بۆيان ھەلنەگىرا و، ھەرۆا بە نووسراوى مايەوہ). (دانەر)

ههروهها میرووی "ههنگ" یش، که جوړنکن له جوړه کانی میښ، باشتیرین و خوشرترین خوړاکی وهك ههنگوینت ده رخواورد دده دن و، وهك له دهقی قورئانی پیروزدا هاتووه: سرووشی خوای گه ووره یان ئیلهام کراوه. که واته ده بی خوشت بوین!

دوژمنایه تیکردنی میښ کاریکی ستم و نارې وایه و، پشیتلکردنی مافی ئه و زینده وهرانه یه که یارمه تیی مرووف دده دن و، بو هاورپه تیی تیده کوشن و، ئازاره کانیشی هه لده گرن..

ته نها بو ار به قه لاچوکردنی زیان به خشه کانیاں دراوه، تاكو به وینه ی پاراستنی مه ر له گورگ، مروفیش خو ی له زیان به خشه کانیاں پیاریزیت.

ئایا ناگونجی میشو له و کیچ - که به سه رماندا زال کراون - هه ریه که یان که له شاخگریکی سروشتی بن؟ واته کارم هند و فه رمان به ری هه لمژینی خوینی پیسی ناو خوین به ره کانمان بن له ده می په ره سه ندنی گه رما و زیاد بوونی پتر له پیوستی خوین له له شی مروفا؟

سُبْحَانَ مَنْ تَحَيَّرَ فِي صُنْعِهِ الْعُقُولُ!

پوژنکیان له گه ل نه فسی خو مدا له سه ر نیعمه ته کانی خوای گه وره له مشتمو مردا بووم؛ چونکه نه فسم ئه و نیعمه تانه ی به هی خو ی ده زانی و، له م ریوه له خو ی بایی بو و ده ستی دابووه شانازی و مه دح و به خووه نازین..

پتم وت:

توخاوه نی هیچ شتیک نیست، هه موو ئه و نیعمه تانه سپارده ن لات دانراون. به م قسه یه م وازی له شانازی کردن و به خو نازین هینا. به لام ته مبه لی گرتی و،

وتی:

که واته بوچی چاودیری شتیک بکه م که هی خو م نه بیت؟ ئه گه ر تیا بچیت و نه میتیت من چ زیانیک ده که م!؟

ھەر كە نەفسىم وای وت، يەكسەر مېشىكىم دى بەسەر دەستەمەوہ نېشەتەوہ و، بە پىكويىكى و جوانى دەستى كىرد بە خاوتىكردنەوہى دەموچاوى و بالەكانى، ھەرچەندەش ئەمانەت و سپاردەن لای، كىومت بە وئەنى سەرباز كە چەك و پۆشاكىك پاك دەكاتەوہ ھى خۆى نىن و ئەمانەتى دەولەتن لای دانراون!

كە ئەم دېمەنەم دى، بە نەفسى خۆم و ت:

"تەماشای ئەم مېشە بکە!"

ئەویش سەبرى كىرد و، پەند و دەرسى گىرنگى لى وەرگىرت.

بەم جۆرە، "مېش" بوو بە مامۆستايەك بۆ نەفسى تەمبەلم!

* * *

پاشەروۆى مېش، لە پروانگەى پزىشكىيەوہ، ھىچ زىيانكى نىيە. بەلكو ھەندى جار دەبىت بە خۆراكىكى شىرىن و خواردەمەنى (بۆ چەند مېروويەكى تر). چونكە ھەرگىز لە ھىكمەتى خاوى گەورە بە دوور نازانىت، تەنانەت ھەر خواستى ئەو ھىكمەتەيە كە مېشەكان بىكات بە مەكىنەيەكى پالائون و ئامىزى گۆرىنى ماددە زىانبەخشەكان بە ماددەى سوودبەخش. چونكە مېشەكان ھەزاران ماددەى جۆراوچۆر دەخۆن، لەوانەى كە مايەى پەيدابوونى مىكروپ و ژەھرەكانن.

بەلى، جگە لە "ھەنگ" ھەندى جۆرى تى مېش ھەن كە ماددە گەنيوہكان دەخۆن^(۱) و لە برى پاشەروۆ، بە وئەنى بارىنى گەزۆ بەسەر گەلاكاندا، چەندىن

(۱) لەكۆتايى وەرزی بەھار و لەسەر لقى درەختى چوالە و قەيسدا، جۆرە مېشىكى ورد لە شىوہى بارستايەكى رەشدا بەدى دەھىنرەن و دەلكىن بە لقى درەختەكەوہ لە برى پاشەروۆ چەند دلۆپىك شىلەى چەشنى ھەنگوین دەردەدەن، ئىتر جۆرەكانى تى مېشيان لى كۆدەبىتەوہ و ئەوشىلەيە دەمژن. جۆرىكى تى مېش لە پىتاندىنى ھەندى گول و درەختى

ماددهی شیرین دهردهدن و، دهیچه سپتن که نهو میثانه کارگهی گورینی
مادده زیانبه خشه کائن بۆ مادده و که ره سهی سوود به خش.

به م جۆره، به ئاشکرا و له بهر چاودا مه و دای مه زنیسی نه ته وهی بچو و کی
میش و، رادهی گرنگی و کارمندی و ئهرکی سه رشانیان دهرده که ویت.
وهک بلتی نه ته وهی میث به زمانی حال یتمان ده لیتن:
(بۆ بچو و کیی جه سه ته و قه باره مان مه روانن، به لکو سه یری مه زنیسی
فه رمان به یری و ئهرکی نه ستومان بکه ن و، بلتین: سُبْحَانَ اللَّهِ!)

بهرداری وهک هه نجیردا ده خرته کار. جۆرئکی تری میث "گوله ستیره"یه، که له شه ودا
ده دره و شته وه و، به دیهاتو ویه کی هینده سه یره که سه رنجی مرۆف راده کیشیت و، داخوازی
بیرکردنه وه و تیرامانه. ههروهک هه ندئکی تریان وهک زێر ده بریسکینه وه.
ده بی میشو له و زه رده والهش له یاد نه که ی، نه وانهی که وهک سه ربا ز پرچه ک کراون و پرمیان
دراوه تی. جا نه گه ر جله وی ئه م میثانه به ده ستی به دیهینه ری میه ره بانه وه نه بیت و، له خۆرا
هیرش و په لامار بۆ سه ر زینده وه ران و گروزی مرۆف بیه ن، نه و ههروهک نه مروودیان کوشت،
ره گه زی مرۆفشیان له رووی زه ویدا بنه بر ده کرد و، واتای ئاماژه یی ئه م ئایه ته پروزه شیان به
کردار ته فسیر ده کرد، که ده فه رموی: ﴿وَإِنْ يَسْأَلْهُمْ الذَّبَابُ سُنْيًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ﴾.
له بهر نه وه، ره گه زی میث، که سه د ره گه ز و جۆری جیا جیان و خاوه نی ئه و ئایه تکاریه
ناوبراوانه ن، دارای گرنگیه کی ئه و تۆن که پله و پایه ی نه وه ی بێن ره وای بینوون بێن به که ره سه ی
باس و لیدوانی ئایه تی پروزه ی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلَ مَا سْتَعْمَلُونَ﴾. (دانه ر)

پیتہ کانی قورٹان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲)

له ٹاماڑہی ٹم ٹایہ تہ پیروزہ وہ دہردہ کہ ویت کہ:
"بہدیتنن" بہ "فرمان" (ٹمر) ٹہ نجام دہ دریت و، گہ نجینہ کانی توانستی
خواوندیش له نینان "کاف" و "نون" دان.

ٹم نہیتنیہ وردہش گہ لی پرووی زوری ہہیہ و ہندیکیشیان له پہامہ کاندہ
باس کراون. بہ لآم ٹیستا ہول دہدہین بہ نمونہیہ کی ماددی و ہست پتکراو
لہم نہیتنیہ تیگہین، تاکو ٹو فرموودہ پیروزانہی پیغمبر ﷺ له پروانینی ٹم
سہردہمہ ماددیہ وہ نریک بخہینہ وہ کہ له بارہی تاییہ تکاری و کاریگہریہ
ماددیہ کانی پیتہ کانی قورٹانہ وہ ہاتوون. بہ تاییہت پیتہ لیکچراوہ کانی
سہرہ تہی سورہ تہ کان. ٹہ ویش بہم جوری خواوہ وہ:

بہدیتنہری شکومندی خواون عہرشی مہزن، چوار عہرشی ٹیلاہی ہہیہ
کہ تہوہرن بوکارسازی و پاپہراندنی کاروباری بوونہ وہرانی ٹم گزی زہویہی
کہ وک مہلبہ ندیکی مہعنہوی جیہان و بہ وینہی دل و قیبلہی بوونہ وہران
واہ:

یہ کیکیان: عہرشی پاراستن و ژیانہ. کہ بریتنیہ له: "گل" (خاک) کہ شوینی
تیادہرکہ و تنی ناوی جوانی "الحفیظ و المحیی" یہ.
دووہہ میان: عہرشی فہزل و میہرہ بانییہ. کہ توخمی "ئاو" ہ.

سپته میان: عہرشى زانست و دانستہ. کہ توخمى "پروناكى" یه.

چواره میان: عہرشى ئهمر و ئیراده یه. کہ توخمى "ههوا" یه.

ئیمه به چاوى خۆمان ده بینین که ئه و کانزایانه ی تهوهره ی چهن دین پیوستی بیسنوری زینده وهران و مروّف و چهنده ها پروه کی جیا جیا و جۆراو جۆریشن، هه موویان له "گل" یکی ساکاره وه پیدایه دهن. ههروهك ده بینین که چهن دین موعجیزه ی بیسنوری سنعه تی خواوند له ناو زینده وهره جیا جیا کاندایه "ئاو" وه سه ره هله دهن، به تایهت له "مه نی" ی زینده وهران که شله مه نیه کی وه کو ئاو وایه. واته ئه وه موو دانه دانه و جۆره زۆر و زه به نده و جیا جیا یانه له توخمی کی ساده و به پزکی پزکیه کی تهواوه تی پیدایه دهن و، له سه ره لاپه ره یه کی ساده و ساکار و له شیوه ی چهن دهنه خوشونگار یکی ناوازه ی بیسنوردا دهنو سرتین. که ئه مهش ده بیته به پزنا و به لگه له سه ره ئه وه ی که "پروناكى" و "ههوا" ش وهك ئه م دوو عه رشه وان و، جیی ده ره كه وتی چهن د موعجیزاتیکی سه رسوورپه ئی قه له می زانستی و نه کیشی ئه زه لی و زانا و شکۆمه ندن و، لاپه ره ی تیدانوسینی ئه مر و ئیراده ی ئه ون، به وینه ی دوو عه رشى پیتشو، هه ره چهنده ش ساده و ساکارن.

ئیتا واز له توخمى "پروناكى" ده بینین و، به بۆنه ی ئه م مه سه له یه مانه وه هه وئ ده ده یین په رده له پرووی ئه و لایه نه سه رسوورپه ئنه ر نامۆیانه ی ئه مر و ئیراده لابه دین که له توخمى "ههوا" دا ههن، که ئه ویش سه بهاره ت به گۆی زه وی عه رشى "ئه مر و ئیراده" دهنو ئیتت. ئه ویش به م جۆره ی خواره وه:

ئیمه ههروهك له پتی "ههوا" وه پیت و وشه کان له ده ماندا دهر ویتین و، به کسه ره ئه و پیت و وشانه گۆل ده گرن و به ره ده به خشن. واته تنها یهك وشه له یهك کاتدا که ده ئیى "کات" له گۆر تیدا نیسه، ده بیته به دهنکه دانه وئله و له هه وای دهره وه شدا گۆل ده گرت و ده بیته به بهرێك له ههوا که چهن دین دانه ی گه وره و بچووك له خودی ئه و وشه یه له خو ده گرت..

بە ھەمان جۆر، سەيرى توخىمى "ھەوا" ش دەكەين دەبىنىن بە تەواۋى گوپرايەل ۋە ملەكەج ۋە فەرمانبەردارى فەرمانى "كُنْ فَيَكُونُ". تەنەت دەلئىت ھەموو يەكېك لە گەردىلەكانى ئەو "ھەوا" يە سەربازىكى ھەمىشە ئامادە ۋە ملەكەچى فەرمانە لەناو سوپايەكى رېكويپىكدا، بە چەشنى گوپرايەلى ۋە فەرمانبەردارى دەرەخات بۆ ئەو ويستەى كە لە فەرمانى "كُنْ" دا يە دەلئىت "كات" ھەر لە گوپرايەل نىيە!

ئەمەش لە دوورترىن گەردىلە ۋە نزيكتريپاندا يە كسانە.. بۆ نمونە:

ئەو "وتار" ەى كە مروف لە ئىستگاو پەخشى دەكات، ھەر لە ھەمان كاتدا لە ھەموو جىيەكى زەوى بە رادەيەك كە دەلئىتى "كات" لە كايەدا نىيە، لە پىرى رادىۋوكانە ۋە دەبىسترتىن! كە ئەمەش رادەى گوپرايەلى يەك بە يەكى گەردىلەكانى "ھەوا" بۆ دەرەوشانە ۋە فەرمانى "كُنْ فَيَكُونُ" دەرەخات.

ھەررەك ئەم وتارە لە ھەوادا وايە، ئەو پىتانەش بە ھەمان جۆرن كە لەناو ھەوادا ناچىگىرن. چونكە دەگونجى بە چۆنئىيە خاۋىنەكانى خويان ۋە بەپىتى ئەم نەپىنى گوپرايەلى ۋە فەرمانبەردارىيە بىن بە چەند مەزھەرىك بۆ چەندىن كارىگەرى دەرەكى ۋە تايەتكارى ماددى. ئىتر لەم پىيە ۋە تايەتكارىيەكى ئەوتۇيان تىدا دەبىنرەت كە ۋەك ئەو ۋە ابىت شتانى "مەعنەۋى" بكنە بە "ماددى" ۋە شتانى "غەيبى" ش بگۆرن بە شتى "بىنراۋ".

جا چەندەھا نىشانەى بىسنورى تىرى ۋەك ئەم نىشانە يە ھەيە، كە تىكپرا بۆمان دەرەخەن "پىتەكان" كە چەند بوونە ۋە رىكى ناو "ھەوا" ن، بە تايەت پىتە پىرۋزەكان ۋە ھەرفەكانى قورئان، بە تايەت پىتەكانى پەرلە (شفرە) ى خىوابى كە پىتە لىكپچراۋەكانى سەرەتاي سوورەتەكانن، بە ۋەپرى رېكويپىكى ۋە پىزانىنى تەواۋەتى ۋە ھەست ۋە شعورى كامىل ۋە بى پىويستبونىش بە كات، فەرمانەكان دەبىستن ۋە جىيە جىيان دەكەن.

بینگومان ئەمەش وا لە مەرۆف دەکات که ئەو تاییه تکاریه ماددی و دەراسایانه بسەلمیبتیت که لە پرووی قودسییه تەوہ سەبارەت بەو پیتانە ی ناو گەردیلە کانی هەوا رپویاەت کراون، ئەو گەردیلانە ی که درەوشانەوہ ی ویستی ئەزەلی و جیلوہ یەکی فەرمانی " کُنْ فیکُون" یان تیدا دەردە کەوێت.

بەم جۆرە، ئەو دەستەواژانە ی قورئانی پسرۆز که هەندئ جار جێدەستی قودرەت بە چەشتیک درەدەخەن که وەک بلیتت لە سیفەتی ئیرادە و کەلامەوہ دەرچووین، لەسەر بناغە ی ئەم نەتیسیە بنیات نراون. جا ئەو دەستەواژانە ی قورئان بەلگەن لەسەر ئەوہ ی کە بوونەوہ ران بەو پەری خیرایی بەدی دەهیترین و بە تەواوەتی گوێراہەل و ملکہ چی فەرمانە کانی، تەنانەت دەلیتی "ئەمر" کتومت وەک "توانست" فەرمانە کە ی جییە جی دەکرێت!

واتە ئەو پیتانە ی که لە فەرمانی تەکوینیەوہ هاتوون، وەکو ئەوہ ی هیزیک ی ماددی بن ئاوا کار لە بوونی شتاندا دەکەن و، "فەرمانی تەکوینی" وەک ئەوہ ی خودی "توانست" و خودی "ئیرادە" بیت ئاوا دەردە کەوێت.

بەلێ، ئەم بژونەوہ رە پەنھانانە ی کە بوونە ماددیە کە یان لە "هەوا" دا و لەو پەری پەنھانیدایە، تەنانەت دەلیتی نیوہ ماددی و نیوہ مەعنەوین، هیندە ئاسەواری ئەمر و ئیرادە یان پێوہ دیارە کە فەرمانی تەکوینی لەواندا وەکو توانست درەدە کەوێت، تەنانەت دەبیت بە خودی ئەو توانستە.

بەم جۆرە و بژ مەبەستی سەرنج راکیشان و هاندانی مەرۆف بۆ بیرکردنەوہ لە بوونەوہ رانە ی کە وەک بەرزەخ وان لە نیوان شتانی مەعنەو ی و ماددیدا، قورئان دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲).

بۆیە بەلای ژیریەوہ کاریکی تەواو بەجییە کە ئەو پیتە پچرپچرانە ی لە سەرەتای سوورەتە کاندان، وەک "الم، طس، حم" و هاوچە شتیان لە پەرلە خواہیەکان، بین بە چەند "گری و دوگمە یەکی حەرفی" ی ئەوتو کە بتوانن ژتی پەیوہندیە ورد و نادیارە کانی نیوان گەردیلە کانی هەوا هیندە بە خیرایی

بجوولتین که "کات" له گوړیدا نه بیت، به لکو هم کاره له نه ستوی ټو پستانه دایه و ټرکی سرشانیا نه که چندين ته له گرافي خاوتنی وهك بیتله می معنه وی، له زه و یه وه بو عرش جیبه جی بکن.

به لئ، هموو یه کینک له گهردیله کانی "هوا" ته نانهت گشت گهردیله کانی ټو هه وایه ی که به هموو ههریمیکي جیهاندا بلا بوونه ته وه، له ریی بیتله و ته له فون و ته له گرافه وه، فرمانه کان جیبه جی ده کن و ده یانگو یزنه وه. جگه له ټرکی گواسته نه وی شتانی به خوړم و نیانی وه کو کاره با.

من ههر خوم به "حدس" ی^(۱) بیگومان، به لکو به بیننی راسته قینه، یه کینک له کارمه ندیبه کانی تری جگه له وانه ی پتشیوی "هوا" م له گول ه چواله کاندای بی. ټویش بریتیه له وه ی:

ټو دره ختانه ی که ده لئیی سوپای ریکو پیکن و به هموو شوین و ههریمیکي زه ویدا بلا بوونه ته وه، هه مان "فرمان" له یه ک کاتدا و هره گرن. چونکه ههر ته نها به هه لکردنی سرو به کی نهرم له ریی ټو گهردیله نه وه، فرمان و هره گرن و بارو دوخینکی دیاریکراو ده گرنه خو یان. که ټم حاله ته ش دلنیایی و قه ناعه تیکي ته و او ه تیی پی به خشیم.

واته ټو هه وایه ی که له پرووی زه ویدا به وینه ی خزمه تگوزار تکی ده سټاک و چالاک و کارامه راده په ریت و خزمه تی میوانه کانی خوا و نه ندی به خشنده ی میهره بان ده کات که له پرووی زه ویدا نیشته جی بوون، ههر له هه مان کاتدا و له ریی گهردیله کانی وه، که وه کو بیتله وان، فرمانه کانی خوی گه وری میهره بان به پرووهك و زینده وه ران ده گه یه نیت، به جوړیک که گشت گهردیله کانی له حوکمی خزمه تگوزاره کانی ټو فرمانه دا ده بن و، به وینه ی مایکرو فونی

(۱) حدس، له زمانی عه ره بیدا واته: گومان و دوو دلئ. به لام وهك زار او به کی مه نیتی - که لیره دا ټوه مه به سته - واته: خیرایی زهینی مرو ف له تیگه یشتندا. (وه رگیز)

بیتهل و تهله فۆن خۆیان دنوئینن. ئنجا ههر له ههمان کاتیشدا و به فرمانی "کُنْ" گه‌لی ئهرکی مه‌زن و کارمه‌ندی رینکوپیتکی تر ئه‌نجام ده‌ده‌ن، وه‌ک:

پیتکه‌یتانی پیته‌کان له ده‌مدا، دوا‌ی ده‌رچوونی هه‌وا له ده‌می مرۆفدا، وه‌ک هه‌واگۆرینی هه‌ناسه‌دان و هه‌واندنه‌وه‌ی ده‌روونه‌کان. واته‌ دوا‌ی ئه‌نجامدانی ئهرکی پالفته‌کردنی ئه‌و خوئینه‌ی که‌ مایه‌ی ژیا‌نه، و، داگیرساندنی گه‌رمی غه‌ریزی (سروشتی) که‌ سووته‌مه‌نی ژیا‌نه، هه‌وا له ده‌م دپته‌ ده‌روهه و ده‌بیت به‌ مایه‌ی ده‌ربرین و ده‌رچوونی پیته‌کان. به‌م جوړه‌ گه‌لی ئهرکی زۆری تر به‌ فرمانی "کُنْ فیکون" جپیه‌جپ ده‌کات.

جا له‌سه‌ر بناغه‌ی ئه‌م تاپیه‌تکاریه‌ی هه‌وا، پیته‌کان که‌ چه‌ند بوونه‌وه‌ریکی "هه‌وایی" ن، تا خاوتینی زیاتر به‌ده‌ست به‌یتن، واته‌ تا‌کو بارو‌دۆخی په‌خش و وه‌رگرتن "البث والالتقاط" بگرنه‌خۆ، به‌شیک‌ی زیاتریان له‌و تاپیه‌تکاریه‌ ناوبراوه‌ ده‌ست ده‌که‌و‌یت.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیته‌کانی قورئان له‌ حوکمی گری و دوگمه‌دان و، پیته‌ لپیک‌چراوه‌کانیش له‌ حوکمی مه‌له‌ندی ئه‌و مونا‌سه‌به‌ته‌ نادیارانه و له‌ حوکمی گری و دوگمه‌هه‌ستیاره‌کانیا‌ندان، ئه‌وا و جوودی هه‌وایی ئه‌م پیتانه (واته‌ کاتێ که‌ له‌ هه‌وادان) خاوه‌نی ئه‌م تاپیه‌تکاریه‌ ناوبراوه‌ ده‌بن. هه‌روه‌ک و جوودی "زیه‌نی" و جوودی "نه‌خشونیگار" یشیا‌ن به‌شیک‌یا‌ن له‌و تاپیه‌تکاریه‌ هه‌یه‌.

واته‌ ده‌گونجی به‌ خوئنده‌وه‌ و نووسینی ئه‌و پیتانه‌ شیفای وه‌ک هی‌ی درمانی ماددی به‌ ده‌ست به‌یتیریت و، گه‌لی مه‌به‌ستی تریش ده‌ست به‌خرین!

سه‌عی‌دی نوورسی

وشه کانی خوای گه وره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ

كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ (الكهف: ۱۰۹)

ئەم ئایەتە پیرۆزە دەریایەکی فراوان و بەرز و پەر لە گەوهەر و مروارییە. نووسینی باسی گەوهەرە بەنرخەکانی پتووستی بە یەک بەرگی گەورە دەبێت. بۆیە ئەم کارە - پشت بەخوای - بۆ کاتیکی تر هەڵدەگرین. جارێکیان دواى زیکرەکانی نوێژ، کە باشترین کاتی ئامادەبوونی حەقیقەتەکانە، یەک تیشکی سەرنجێک لە سەرنجە وردەکانی ئەم ئایەتە پیرۆزەم لێ دەرکەوت و سەرنجی پاکیشام. بەلام لە کاتی خۆیدا نەتوانی ئەو سەرنجە تۆمار بکەم و، ئەو تیشکەش پۆژ لە دواى پۆژ دوور دەکەوتەو. وایزەدا چەند "وشە" یەک باس دەکەین تاکو چەند بازنە یەک بە دەوری ئەو تیشکەدا بگێڕین و یەکیێک لە جیلووەکانی راو بکەین، پێش ئەوێ بە تەواوەتی لە پێش چاودا ون بێت.

وشەى بەکەم:

"گوفتاری ئەزەلی" بە وێنەى "زانست" و "توانست" سیفەتی خواوەندە، بۆیە بێ سنوور و نەپراوێ. خۆ هەر شتیکیش کۆتایی پێ نەیت، هەرگیز تەواو نابێت، تەنانەت گەر هەموو دەریاش بێت بە مەرەكەبى نووسینی!

وشه‌ی دووه‌م:

ناشکرترین شت که "بوون"ی که سیتک دهر بخات و رایبگه یه نیت: قسه کردنیه تی! چونکه به هیزترین ئاسه‌واره که ده بیت به به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه. ئه‌و تا بیستی هه‌ر "گوفتار"یک له هه‌ر که سیتکه‌وه، له هه‌زار به‌لگه زیاتر به‌لکو به ئه‌ندازه‌ی "پله‌ی شه‌وود" بوونی ئه‌و که‌سه ده‌چه‌سپیتیت! بۆیه ئه‌م ئایه‌ته پرۆزه به "واتا ئاماژه‌یی" یه‌که‌ی خۆی ده‌فه‌رمویت: (ئه‌گه‌ر دهر یا بیت به مه‌ره‌که‌ب و ئه‌و گوفتارانه‌ی په‌روه‌دگاریان پی بژمیریت که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر "بوون"ی خواوه‌ند و، دره‌خته‌کانیش بین به‌قه‌له‌م و ئه‌و ژمارانه بنووسن، هیتشتا هه‌ر گوفتاری په‌روه‌دگارم ته‌واو ناییت). واته ئه‌و به‌لگانه‌ی که له‌مه‌ر هی گوفتارن له‌سه‌ر "قسه‌که‌ر" و به‌لگه‌ن له‌سه‌ر خواوه‌ندی ته‌نیا و سه‌مه‌د، هینه‌ده زۆرن که له ژماردن نایه‌ن و له سنووریش تیه‌ر ده‌بن، با هه‌موو دهریاکانیش مه‌ره‌که‌بی نووسین و ژماردنیا بن.

وشه‌ی سیه‌م:

ماده‌م قورئانی پیروژ هه‌موو چین و توێژه‌کانی گرۆی مرۆف بۆ لای "راستییه‌کانی ئیمان" رینمایی ده‌کات، ئه‌وا به‌روا‌له‌ت ته‌نه‌ها یه‌ک "حه‌قیقه‌ت" چه‌ندین جار دووپات ده‌کاته‌وه، چونکه ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ داخوازی ئه‌وه‌یه له دلاندا بچه‌سپیتیت و له بیر و قه‌ناعه‌تی خه‌لکیشدا به‌گشتی جیگیر بکریت. له‌به‌ر ئه‌وه، ئه‌م ئایه‌ته پرۆزه وه‌لامیکی ناوه‌کی (ضمینی) یه بۆ زانایانی جووله‌که‌ی ئه‌هلی کیتابی ئه‌و پرۆژگاره، که به‌چه‌شیتکی ناپه‌وا سه‌مه‌یکی ناشکرایان له پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ ده‌کرد و ئیعتیرازیان له نه‌خوینسه‌واریه‌که‌ی ده‌گرت و به‌که‌می زانیاری ناوزه‌دیان ده‌کرد.

ئه‌و تا ئایه‌ته‌که ده‌فه‌رمویت:

دوو پاتکردنه‌وه‌ی ئه‌و مه‌سه‌له‌ گه‌وره و مه‌زنانه‌ی که هه‌ریه‌که‌یان نرخ و به‌های هه‌زار مه‌سه‌له‌یان هه‌یه و هه‌زاران حه‌قیقه‌تیان له‌خو گرتووه، وه‌ک

مەسەلەكانى "پايەكانى ئيمان" كە بە چەشتىكى ئىعجازبەخش و بە چەندىن شىنوازي جۆراوجۆر دووپات دەبنەوہ..

ھەرۈھە دووپاتكردەنەوہي تەنھەيەك حەقىقەت كە لە پروي سوودە جۆراوجۆرەكانىوہ، گەلىج بەرھەم و ئاكامى زۆرى ھەيە، لە پىناوى چەسپاندى ئەو راستىيانەدايە لە دلئى سەرجمەي خەلكىدا، بە تاييەت توژى عەوام..

ئەم دووپاتبوونەوہيەي كە چەندىن حىكمەتى زۆرى ۋەك چەسپاندىن و، قەناعەتبەخشىن و، لىكۆلىنەوہ داخوآزى دەبن، ھەرگىز ئەوہ ناگەيەنيت كە گوفتارى خواوہند لە چوارچىوہيەكى تەسكدايە، ھەرۈھە ھەرگىز ھى قسوورى زەين و كەمىي توئىشوو و دەستكورتى نىيە (ۋەك ئەوہي لە بەرھەمەكانى مرقۇدا بەدى دەكرىت) بەلكو ئەگەر ھەموو دەرياكەن مەرەكەب بن و خواوہن ھەستەكانىش نووسەر بن و پرووہكەكانىش پىنوو بن، تەنانەت ئەگەر سەرجمەي گەردىلەكانىش بىبن بە نووكى قەلەم و، ھەر ھەموويان وشەكانى گوفتارى ئەزەلىي خواوہند بنوو سن و بىنازمىر ئەوا ھەرگىز ئەو وشانە تەواو نابن! چونكە ھەموو ئەو شتانەي كە باس كران كۆتايان پى دىت. كەچى وشەكانى خواوہند كۆتايان پى نايەت و، ئەو سەرچاوہيەن كە قورئانى پىرۇزىان لى ھەلقولآوہ و، لە جىھانى غەيبەوہ پرووہ جىھانى بىنزاو ھاتووہ و، گوفتارى ئاراستەي جىننى ۋئادەمىزاد و مەلائيكەت و پۇحانيات كردووہ، كە لە گوئى ھەموو تاكىكى ئەواندا دەزرىنگىتەوہ. ئەمەش سەير نىيە، چونكە قورئانى پىرۇز لە گەنجىنەي ئەو گوفتارە ئىلاھىيەوہ نازل بووہ كە ھەرگىز تەواو نايەت.

ۋشەي چوارەم:

ئاشكرايە كە دەرچوونى "گوftar" لە شتىكەوہ كە چاوہروانى قسە و ئاخاوتنى لى نەكرىت، گرنكى بەو گوftarە دەدات و مرقۇف بۆ بىستنى ھان

دهدات، به تایبته تهو زایه لانهی که له گوftar ده چن و له تهنه گهوره کانی وهک ههور و بهرزایی ناسمانه وه درده چن. نه مانه وا له هممو که سیک ده کهن که به گرنگی پندانه وه گویان لی رابگریت، به تایبته تهو نواوانه ی که نامیریکی گهوره ی به قهه چیا ده ریاند هکات، نه وانه زیاتر سه رنجی گویکان بو لای خو یان راده کیشن. به تایبته ی زایه له ی ناسمانی قورئان که به رادیو په خش ده کرت و ناسمانه به رزه کانی پی ده زرنگیتته وه و، تهنانهت سه ری گوی زه ویش به وه گه وره ییه ی ده بیسیتیت. نه وه تا گه ردیله کانی هه واه کو مایکرو فون و مه لبه ندی په خش ی نه و پیتانه ی قورئان یان لی دیت و، به وینه ی ئاوتنه ی پروناکیده ره وه و گویی بیسه ری زایه له کان ده رده که ون و، وه کو چند زمانیکیان لی دیت که به و پیتانه زیکر بکه ن. تهنانهت ده لئی نووکی چهن دین ده رزی نامیریکی گرامفونی گه وره ن و نه و ده نگانه ده رده که ن.

که واته نه م ئایته - به هیتما - مه ودا ی گرنگی پیته کانی قورئان و راده ی نرخ و به های تایبه تکاریه کانیان ده رده خات و، پیشانی دهدات که نه و پیتانه زیندوون و دارای زیانن. نه وه تا نه م ئایته به "واتای ئامازه یی" ده فرموت:

قورئانی پیروز - که گوftاری خواونده - زیندووه و سه رتاپا حیه ویه یته ی لی هه لده قولیت و، هیندهش به رز و به نرخه که ژماره ی نه و گویانه ی گویی بو راده گرن و ژماره ی نه و وشه خاوتنانهش که ده چنه ناو نه و گویانه وه، هه رگیز ته واه نابن. تهنانهت نه گه ر هه موو ده ریاکان ببن به مه ره که ب و، مه لایکه ته کانیش ببن به نووسه ر و، گه ردیله کان ببن به نوخته و، پروه که کان و مووه کانیش ببنه قه له م و پیتنوسی نه و وشانه، هیتشا هه ر کوئیایان پی نایه ت!

به لی، نه و وشانه هه رگیز ته واه نابن، چونکه نه وه تا خوای گه وره ژماره ی گوftاره بیگیان و دوور له ژبانه کانی "مرؤفی لاواز" له هه وادا زور ده کات و تا ملیونه ها دانه یان له بهر ده نووسیتته وه. نه ی ئایا ده یچ ژماره ی هه موو وشه یه کی زیندووی خزی که په روه ردگاری ناسمانه کان و زه ویه چون بیت، که بی

هاوبه شه و گوفتاره کانیسی پرووی له همموو خاوهن ههست و نهستیکی زهوی و ئاسمانه کانه؟

وشه ی پینجه م:

که بریتیه له دوو پیت:

پیتی یه که م: ههروهک سیفته ی "گوفتار" دارای چهن دین وشه یه، سیفته ی "توانست" یش خاوهنی چهن دین وشه ی بهرجهسته یه و، سیفته ی "زانست" یش گه لی وشه ی چه کیمی "قهدهری" ی هه یه که بریتین له "بوونه وهران" به تاییه تی "زینده وهران" و، له ناو ئه وانیشدا به تاییه تی "به دیهاتووه بچووکه کان". چونکه همموو یه کینگ له وانه وشه یه کی په روورده گاریی ئه وتویه ئامازه یه کی به هیزتر له ئامازه ی گوفتار ده کات بۆ قسه بیژی ئه زهلی!

جا ئه م ئایه ته پیروزه ئامازه ده کات بۆ ئه م واتایه که:

ژماردنی ئه ندازه ی ئه و به دیهاتووانه، کاریکه هه رگیز ته واو نابیت، ته نانه ت ئه گه ر ده ریاکانیش مه ره که بی نووسین و ژماردنیان بن!

پیتی دووه م: همموو جوړه کانی ئه و ئیلهامانه ی که بۆ مه لائیکه ت و ئاده میزاد و ته نانه ت بۆ زینده وهرانیس دین، جوړنکن له گوفتاری خاوه نند.

خو بئ هیچ گومانیک وشه کانی ئه م گوفتاره ش بیکۆتاین. جا ئه م ئایه ته پیروزه هه والی مه ودا ی زوری و نه پراوه یی ژماره ی وشه کانی ئیلهام و فره مانی خاوه نندمان ده داتس که هه میشه سه ربازه له ژماره به ده ره کانی په روورده گاری ئاسمانه کان و زهوی، ئیلهامیان لی وهرده گرن.

وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ.. وَلَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ.

دابه زانندنی ئاسن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾ (الحديد: ٢٥)

وه لاميكي پوخت و په كجار گرنګه بۆ پرسيارك كه نايه ته بهم نايه ته وه و، كه سيكي گرنګ ناراسته ي كردووه كه خاوه نى زانستىكى فراوانه و، هه ندى له زانا يانيشى پى ئيلزام داوه.

پرسيار:

ده وترت: ئاسن له زهوى ده رده هينرت و له ئاسمانه وه نايه ته خواره وه تا بوترت: ﴿أَنْزَلْنَا﴾ .. ئه ي بۆچى قورئانى پيرۆز نه يفه رموو: "أَخْرَجْنَا" له برىي ﴿أَنْزَلْنَا﴾ كه به رواله ت له گه ل واقيعدا به ك ناگريته وه؟! وه لام:

قورئانى پيرۆز بۆيه وشه ي ﴿أَنْزَلْنَا﴾ ي به كار هيناوه تاكو خه لكى بۆ لايه نى ئه و نيعمه ته مه زنه بيدار بكاته وه كه له ئاسندا هه يه و له ژياندا داراي گرنګيه . واته قورئانى پيرۆز سه رنجى خه لكى بۆ لاي خودى مادده ي ئاسن راناكيشيت تابلت: "أَخْرَجْنَا" به لكو ده فه رمويت: ﴿أَنْزَلْنَا﴾ تاكو بيدارىان بكاته وه بۆ ئه و نيعمه ته مه زنه ي كه له ئاسندا هه يه و، بۆ مه وداى ئه و پتويستيه ش رت نمايان بكات كه مرؤف به ئاسن هه يه تى.

جا لەبەر ئەوھى "نېعمەت" لە ژىرەوھە نايەتە دەرەوھە بەرەو سەر، بەلكو لە گەنجىنەى مېھرەبانىيەوھە دېت، كە بىڭگومان ئەم گەنجىنەى مېھرەبانىيەش بەرزە و لە ناوھەرۆكدا داراى پلەپلەكى بلىند و بالايە، ئەوا "نېعمەت" لە بەرزايەوھە بەرەو خوارەوھە نازل دەيىت و، پلەى مرۆفېش - كە موحتاجى ئەو نېعمەتەيە - بىڭگومان لە خوار پلەى ئەو نېعمەتەوھەيە و، "نېعمەتەخشىن" يش لە سەروروى "موحتاجى" يەوھەيە. لەبەر ئەوھە، تەعبىرى راست و دروست بۆ دەربرىنى ھاتنى نېعمەت لە لايەن مېھرەبانىيەى خواوھەندەوھە بۆ فرىاگوزارىيەى موحتاجىيەى مرۆف

﴿أَنْزَلْنَا﴾ يە نەك "أُخْرَجْنَا"!

ئىنجا لەبەر ئەوھى دەرھىتەننى تەدرىجىيەى ئاسن لەسەر دەستى مرۆفدا ئەنجام دەدرىت، ئەوا وشەى "إِخْرَاج" لايەنى نېعمەت ناخاتە ھەستى مرۆف و پېش چاوى ھەستى بېتئاڭايان.

بەلنى، ئەگەر مەبەست ماددەى ئاسن بوايە، ئەوا بەپىيەى جىڭگايەى ماددىيەى ئاسن دەربرىنى مەبەست بە "إِخْرَاج" كارتكى شىاو دەبوو. بەلام لىرەدا مەبەست سىفەتەكانى ئاسن و نېعمەتەكانى ئاسنە، كە دوو شتى مەعنىەوين. بۆيە ئەم واتايە پرووى لە شوتىنى ماددىيەى ئاسن نىيە، بەلكو پرووى لە پلەوپايە مەعنىەويەى كەيەتى.

ئەو نېعمەتە كە لە گەنجىنەى "مېھرەبانى" يەوھە دېت، كە ئەو يش يەكىتە كە لە درەوشانەوھەكانى پلەوپايەى بەرزى خواوھەندى مېھرەبان، ئەو نېعمەتە بىن ھىچ گومانىك لە بەرزترىن پلەوھە بەرەو خوارەوھە پەوانە دەكرىت.

كەواتە گوزارشتى راست و دروست بۆ دەربرىنى ئەم مەبەستە ﴿أَنْزَلْنَا﴾ يە. ھەرەھا قورئانىيەى پىرۆز بەم دەربرىنە مرۆف بۆ ئەو راستىيە بىتدار دەكاتەوھە كە ئاسن نېعمەتەىكى گەرەى خواوھەندە.

بەلنى، ئاسن مايەى سەرھەلدانى گشت تەكنۆلۆژىيەى گروى مرۆف و، سەرچاوى ھەموو پېشكەوتن و تەوھەرى سەرجمە ھىزەكانىيەتى.

جاله‌به‌ر یادخسته‌وه‌ی ئەم نیعمه‌ته‌مه‌زنه، قورئانی پیرۆز به‌وه‌په‌ری گه‌وره‌یی و سام و هه‌یبه‌ته‌وه و له مه‌قامی منه‌تلینان و نیعمه‌ته‌به‌خشیندا، ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾..

هه‌روه‌ك گه‌وره‌ترین موعجیزه‌ی حه‌زه‌تی داوودیش - دروودی له‌سه‌ر بی‌ت - به‌ ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ﴾ ده‌رده‌برئیت. واته‌ ده‌ریده‌خات كه‌ نه‌رم‌كردنی ئاسن موعجیزه‌یه‌کی گه‌وره و نیعمه‌تیکی مه‌زن بووه كه‌ به‌ پتغه‌مبه‌رئکی گه‌وره‌ی به‌خشیوه.

دووهم:

"سه‌ر" و "خوار" دوو گوزارشتی نیسین و، سه‌باره‌ت به‌ مه‌لبه‌ندی گۆی زه‌وین. ته‌نانه‌ت ئەوه‌ی كه‌ سه‌باره‌ت به‌ ئیتمه‌ به‌ "لا‌ی خواره‌وه" داده‌نرئیت سه‌باره‌ت به‌ كیشوه‌ری ئەم‌ریكا "لا‌ی سه‌روه‌وه" یه! واته‌ بارو‌دۆخی ئەو ماددانه‌ی كه‌ له‌ ناو مه‌لبه‌ندی زه‌وییه‌وه‌ دینه‌ سه‌ر پرووی زه‌وی، سه‌باره‌ت به‌ دانیش‌توانی پرووی ده‌روه‌ی زه‌وی، ده‌گۆرین.

قورئانی پیرۆزی خاوه‌ن ئی‌عجازی به‌یان به‌ زمانی ئی‌عجازه‌كه‌ی ده‌فه‌رموئیت: ئاسن گه‌لئ سوودی زۆر و فراوانی هه‌یه، به‌ پاده‌یه‌ك كه‌ نابج و بزانه‌رئیت كانه‌زایه‌کی سروشتی وه‌ه‌ایه‌ هه‌رچۆن‌ئیک به‌ ده‌سته‌وه‌ هات به‌و جۆره‌ له‌ پتداویستیه‌كاندا به‌كار دئیت، به‌لكو ده‌ریده‌خات كه‌ نیعمه‌تیکی گه‌وره‌یه و به‌دیه‌ننه‌ری گه‌ردوون به‌ سیفه‌تی شكۆداری ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و له‌ گه‌نجینه‌ی مه‌هره‌بانیه‌ی خۆیه‌وه‌ هیناویه‌ته‌ خوار و، له‌ كارگه‌ی گه‌وره‌ی گه‌ردوونیشدا ئاماده‌ی كردووه، تاكو بی‌ت به‌ خولگه‌ و ته‌وه‌ره‌ی جیبه‌جی بوونی پتویستیه‌كانی دانیش‌توانی زه‌وی. بۆیه‌ ته‌عبیری "نازلكردنی" بو‌ به‌كاره‌یتنا و فه‌رموئیت: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ تاكو ئەو سووده‌ گشتیه‌نه‌ ده‌ربخات كه‌ له‌ ئاسندا هه‌ن، به‌ و‌تنه‌ی سووده‌كانی "جوول‌ه" و "پرووناکی" كه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ دین و له‌ كارگه‌ی گه‌ردوونه‌وه‌ په‌وانه‌ ده‌كرین.

كەواتە "ئاسن" لە گەنجىنە بچووك و بەرتەسكەكانى گۆى زەويەو دەرنانچىت، بەلكو لە گەنجىنەى مېھرەبانىيەو دەيت كە ئەويش لە كۆشكى گەورەى گەردووندايە و پاشان نىرراوہ بۆ زەوى و لە گەنجىنەكانىدا دانراوہ، تاكو وردە وردە و بەپىتى پىنداويستى چەرخ و سەردەمەكان بتوانىت دەربەيتىت و سوودى لى وەربگىرىت.

واتە مەبەستى قورئانى پىرۇزى پروونكردنەوہى ئەم دەرهىتەنە تەدرىجىيەى ئاسن نىيە لەم گەنجىنە بچووكەى زەويدا، بەلكو مەبەستى ئەويە كە دەرىيخات ئەو نىعمەتە مەزنە پىكەوہ لە گەل گۆى زەويدا لە گەنجىنەى مەزنى گەردوونەوہ نازل كراوہ، بۆ ئەوہى ئاشكرائى بكات كە ئاسن لە ھەموو شتىك پىوستىرە بۆ گەنجىنەى زەوى، بە رادەيەك كە بەدەيىتەرى شكۆمەند كاتى زەوى لە خۆر جيا كەردەوہ ئاسنىشى لە گەلدا نارە خوارەوہ تاكو زۆرەى پىنداويستىيەكانى مەرفۇ دابىن بكات و بىانھىتتەدى. كەواتە قورئانى ھەكىم، لە رىئى ئىعجازەكەيەوہ، ئەم واتايە بە مەرفۇ رادەگەيەئىت كە:

كارەكانتان بەم ئاسنە راپەرىنن و، ھەول بەدەن بە دەرهىتەنەى لەناو زەويدا سوودى لى وەربگرن.

ئەم ئايەتە مەزنە، دوو جۆر لەو نىعمەتەنە دەردەخات كە تەوہرەى "دوورخستەنەوہى دوژمن" و "نزىكخستەنەوہى سوودەكان".

پىش نازلبوونى قورئان سوودە گرنگەكانى ئاسن بۆ گروى مەرفۇ ھاتبوونەدى و بە چا و بىنزابوون، بەلام قورئان دەرىدەخات كە لە دوارۇزدا ئاسن چەند شىئەيەكى ئەوتۆ دەگرىتە خۆى كە كەسانى ژىر و ھۆشمەند سەرسام بكات و، بە ناو دەريا و ھەوا و وشكانىدا بىروات و، تەننەت زەوى ژىربار و تەسخىر دەكات و، ھىزىكى ھىندە دەراسا دەردەخات كە ھەرەشەى مردن لە مەرفۇ بكات. قورئان ئەمەشى بە: ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ دەبرىوہ و، بەمەش بىرسكەيەكى ئىعجازى لە ھەوالدانىكى غەيىدا دەرخستوہ.

كاتىخ دەرگاي باس لەسەر ئەو سەرنجەي پىشوو خرايە سەر پىشت، دەرگاي قەش لەسەر "پەپوو"ى حەزەرتى سولەيمان كرايەو، بە يەككە لە براكانمان، كە زۆر لە پرسىيار كەردندا پى دادە گەرت^(۱)، دەپرسىت:

پەپوو سەلىمانە بە ﴿يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (النمل: ۲۵) وەسفى بەدەيپەنەرى بەخسندە دەكات. ئايا هۆي چىيە لەم مەقامە مەزەندا ئەم وەسفى باس كەردوو كە لە چا وەسفى مەزن و شكۆ مەندە كاندا وەسفى تىكى ناسك و نىانە؟

وہ لآم:

بە يەككە لە تايپە تەكارىيە كانى "گوفتارى رەوان" ئەو يە كە ئەو سەنەتەي خاوەن گوفتار پىتەو خەرىكە، بىخاتە هەست و نەستى گويستەو.

جا پەپووى حەزەرتى سولەيمانىش، كە بە وینەي دەشتە كىي شارەزا، رىشناس و شارەزاي نىوان بآئندە و زىندەوەرانە و، بە فىراسە تىكى وەكو كەرامەت لە دوورگەي كەم ئاوى عەرەبدا شوپنە پەنھانە كانى ئاو دەدۆزىتەو. ئەم بآئندە بەفەر و پىرۆزە، ئەركى ئەندازىارى و كارى دۆزىنەوەي ئاوى لە خزمەت حەزەرتى سولەيماندا - دروودى خاوى لەسەر بىت - خرابوو ئەستۆ. بۆيە بە پىوهرى سەنەتە و رەكەي خۆي، ئەو دەچەسپىتت كە هەر تەنھا خاوى گەورە شايانى پەرستى و سوژدە بۆ بردنە. چونكە ئەو خواوەندەيە كە شتانى پەنھانى ناو زەوى و ئاسمانە كان دەردەھىتت و دەيانخاتە روو.

دەبىنيت لە پىسى سەنەت و كارە و رەكەي خۆيەو ئەم راستىيە دەچەسپىتت!

جا ئەم بۆروانىيەي پەپوو سەلىمانە گەلى جوانە! چونكە سەروشتى كانزا و ناوك و تۆو لە ژمارە بەدەرە كانى ژىر گىل داخووزى ئەو نىيە كە لە ژىرەو بە بۆ

(۱) مەبەست "پەشەت"، كە لە پرسىيار كەردندا زۆر بەغىرەتە و، كە چى لە نووسىنەوەي بەيامە كانىشدا سستى و تەمبەلى دەنووتت! (دانەر)

سەرەوۈە بېننە دەرەوۈە، چۈنكە تەنە قورسەكان كە خاوەنى گيان و داراى ئىختىيار نىن، لە خۆيانەوۈە بەرەو لاي ژووروو سەر ناكەون، بەلكو لاي ژووروۈە بەرەو خوارەوۈە دادەكەون..

كەواتە دەرەينانى تەنىكى پەنھانى ژىر گىل لە ژىرەوۈە بۆ سەرەوۈە و تەكاندىنى ئەو گىلە زەبەلاخەى سەر شانى بىنگيان و ھەستى ئەو، دەبىت لە رىى توانستىكى دەراساۈە بىت، نەك لە لايەنى خۆيەوۈە.

جا پەپووسلىمانە لە رىى شارەزايەوۈە لە كارەكەيدا، پەنھاترىنى ئەو بەلگانەى دۆزىۈەتەوۈە كە دەيچەسىپىن ھەر تەنھا خواۈەند پەرستراۈ و سوژدەبۆبراۈى راستەقىنەيە. ئىتر لە رىى سنعەتەكەى خۆيەوۈە گرنگترىنى ئەو بەلگانەى دۆزىۈەتەوۈە.

قورئانى حەكىمىش ئىعجازىكى ئەوتۆى پى بەخشاۈە كە تەعبىر لەم حال و گوفتارەى پەپووسلىمانە بكات!

* * *

دابه زانندنی مالات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ

خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ (الزمر: ٦)

ئەم ئایەتە پیرۆزە، ھەمان سەرئەنجی لەخۆ گرتوووە کە لە ئایەتی پیرۆزی ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ دا ڕوونمان کردووە. کەواتە ئەمیش بەستی ئەو دە گەرت و، لە ھەمان کاتیشدا بەو بەھیز و پتەوتر دەبێت.

بەلێ، قورئانی پیرۆز لە سوورەتی "زُمر" دا دەفەرمویت: ﴿وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ﴾ کە چۆی نافەرمویت: "وَخَلَقَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ"، تاكو ئەو بەگەیه نیت کە:

ھەشت جووت ئازەلی بەییت و بەفەرئان بۆ نازل کراوە و، لە گەنجینەیی میھرەبانیی خواوەندەوہ بۆتان نیراوە، وەك بلیتی لە بەھەشتەوہ ڕەوانە کرابن. چونکە ئەو ئازەلە بەفەر و بەییتانە لە ھەموو ڕوویەکیانەوہ نیعمەتن بۆ سەرجمی گرووی مرۆف. ئەو تا دەشتەکیەکان سوود لە خوری و مووی ئازەلەکان وەردەگرن، چ بۆ نیشتەجیبوون و چ بۆ گەشتوگوزاریان. ھەر لەو خوریانەش بەرگ و پۆشاک دەچنریت و، لە گۆشتەکانیشیان خۆشترین خواردەمەنی ئامادە دەکەیت و، لە شیرەکانیشیان خۆشترین خۆراک دەردەھینریت و، لە پیستەکانیشیان سەرپیتی (نەعل) و پیتلاو و ماددەیی

سوودبه خشی تر دروست ده کرین. ته نانهت پاشه پړوی نه و نازه لانه ده بیت به پړوژی پووهك و جوړه سووته مهنیه کیش بۆ مرؤف..

ده لئی نه و نازه له به فەر و به پیتانه، خودی نیعمهت و میهره بانین و به رجسته بوون، بویه ناوی "الأنعام" یان به سر دا پراوه! وه کو نه وهی ناوی "الرحمة" له باران نرا. وهك بلئی "میهره بانی" به رجسته بووه و شتیوهی "باران" ی له خو گرتووه و، "نیعمهت" یش له چند شتیوهی کی جیاجیا و شکل و وینهی "بزن و مهر و مانگا و گامیش و حوشر" دا به رجسته بووه!

خو هر چنده ماده جیسمانیه کانیان له زه ویدا به دی ده هیترین، به لام سیفته تی نیعمهت و واتای "میهره بانی" به سر ماده که یاندا زال بووه، بویه قورثانی پړوز به ﴿أَنْزَلْنَا﴾ ته عبیری لی کردن، که نه وه ده گه یه نیت به دیه پینه ر نه م نازه له بیت و به فهرانه ی راسته وخو له گه نجینه ی میهره بانیه وه ناردووه، واته به دیه پینه ری میهره بان له پله ی میهره بانیه بلند و فراوانه که ی و به هه شته مه عنه ویه به رزه که یه وه و، به بی هیچ هوکاریک، به دیاری بۆ پړوی زه ویی ناردوون.

به لی، هندی جار سنعه تیکی پینج لیره یی له ناو ماده یه کدا داده نریت که پینج قرووش ناهیتیت. که واته له م کاته دا ماده ی شته که په چاوا ناکریت، به لکو گرنگی به سنعه ته که ی ناوی ده دریت، به وینه ی نه و سنعه ته په روو ردگار یه مه زنه ی که له جه سته ی بچوکی میتشدا هه یه. هندی جاری تریش سنعه تیکی هرزان له ناو ماده یه کی به نرخدا ده بیت، نه و کاته ش حوکم بۆ ماده که ده بیت.

هر به وینه ی نه م نمونه یه، هندی جار ماده یه کی جه سته یی، هینه و اتای زوری "میهره بانی" و "نیعمهت" له خو دا هه لده گریت که سه د هینه دی ماده که دارای گرنگی بن. وهك بلئی ماده که ی نه و شته، له به رده م گه وره یی و

گرنگى نيعمهت و ميهره بانيدا، له بهرچاودا ون ده بيتت و خوى ده شاريتته وه، بويه ليره دا پرووى حوكمه كه له و شوينه به كه نيعمه تي تيدا ره چاو كراوه.

ثنجا ههروهك سووده گه و ره و زوره كاني ناسن، مادده بهرجهسته و مادديه كه ي داده پوشن، به هه مان جور نه و نيعمه ته ش كه له هه موو به شينكى نه م ئازله به بيته ناوبراوانه دا هه به، ده لئي "مادده جيسمانى" به كه ي نه وانى گوزر يوه به "نيعمهت" و ئيتر له م پرووه وه سيفه ته مه عنه ويه كانيان ره چاو كراوه، نهك مادده جيسمانيه كه يان. بويه له ئايه ته پيروزه كاندا به ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ و ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ ته عبير كران.

به لئى، دهسته واژه ي: ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ .. ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ ههروهك له پرووى حه قيقه ته وه نه م سه رنجانه ي پيشوو ده گه يه نن، له هه مان كاتدا و به شيوه به كه ئيعجاز به خش و اتايه كي "ره و انبيزي" ش ده به خشن، كه نه مه ي خواره وه به:

به خشيني چه ند تا يبه تكار يه كي جودا كه ره وه به "ناسن" وهك: ده سته كه وتنى له هه موو شويتيكدا و ئاساني نه م كردنه وه ي به وئنه ي هه وير، له راستيدا نيعمه تيكى خوايه، به پاده يهك كه ده توانرئت ده سته بخريت و له هه موو ئيشيكدا به كار به ئيرئت، هه رچه نده ش مادده يه كي رهق و نادياره و به سروشت له قولايى زه ويدايه.

كه واته ته عبير كردن به ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ نه م واتايه ده رده خات. واته ناسن نيعمه تيكه وه كو نيعمه ته سروشتيه ئاسمانيه كان كه به ئاساني ده توانرئت به ده ست به ئيرئت، ده لئي مادده ي "ناسن" له كارگه يه كي بلند و به رزه وه داد به بزئت و به ئاساني به ده ستي مرؤف ده سپيرئت!

ههروه ها ئازله كه ته و گه و ره كاني وهك مانگا و گاميش و حوشر و به ديهاتوو زه به لاحه كاني تر، هه ر هه موويان رامكراو و گوپرايه ل و ملكه چن، ته نانه ت بو منالتيكى بچوو كيش، چونكه جله وى خو ياني ده دهنه ده ست و گوپرايه لي ده بن!

بویه ته عبیر کردن به ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ﴾ نه وه ده گه په نیت که: هم تازه له به بیت و به فخرانه چهند گیانداریکې دنیایې نه ووتو نین که خه لکی لیان بترسن و زیانمان پی بگه یه نن، وهك میتشوله و مار و دوویشك و گورگ و شیر و تازه له درنده کانی تری هاوچه شنیان، به لکو چهند تازه لیکې نه ووتون که له به هه شتیکی معنه و بیه وه هاتون و گه لی سوودی زوریان هیه و هیچ زیانکی شیان لی ناوه شپته وه. تنانته ده لئی له لای "سروو" وه نازل دهن، واته له گه نجینه ی میهره بانیه وه دین.

له وانه په مه به سستی هندی له تفسیر نووسان که وتویانه: "هم تازه لانه له به هه شته وه نازل بوون"، له و اتایه وه سهری هه لدا بیت که باسما کرد^(۱).
 ته گهر لاپه ریه کی ته واو له سهر نه و مه سله و سهرنجان بنوسریت که له ته نها یهك دانه پیتی قورثانی پیروزدا هه ن، نه وا هیتشا به درژ دانانریت. که واته نووسینی سچ لاپه ره بو روونکردنه وه ی سهرنجه کانی دهسته واژه ی ﴿أَنْزَلْنَا﴾ ی قورثان هه رگیز به ئسراف دانانریت، به لکو هه ندی جار ته نها یهك پیتی قورثانی پیروز ده بیت به کلیتیک بو گه نجینه یه کی معنه وی مه زن.

* * *

(۱) هندی له تفسیر نووسان وتویانه: بنه مای هم تازه لانه له ناسمانه وه هاتوه. مه به ستی شیان له مه ده نهویه که مانه وه ی هم تازه لانه ی پیمان ده وتریت: "الأنعام" ته نها بنده به رژییه وه. رژییه کانیشیان بریتیه له گژوگیا و رووه که کان، خز رژیی گژوگیا کانیش له بارانه وه هاتون، که وهك ناشکرایه بارانیش مایه ی زیانه و میهره بانیه که له ناسمانه وه نازل بووه، که واته رژیی له ناسمانه وه هاتوه. نه وایه ته پیروزه ش که ده فرمویت: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ﴾ (الذاریات: ۲۲) نامازه بو هم و اتایه ده کات. چونکه ماده م برده و امبوونی جهسته ی هه میشه تازه وه بووی زینده وهران به و بارانه وه بنده که له ناسمانه وه نازل بووه، نه وا تعبیر کردن به: ﴿أَنْزَلْنَا﴾ له شوینی شیاوی خویدایه. (دانه ر)

دەستوورېك

قوتايياني نوور له دەرەوہی بازنہی "پەيامەکانی نوور" دا بە دواي پروناکيدا ناگەرپتن و، ناشې بگەرپتن! خو ئەگەر يەکیکیان لە دەرەوہی ئەو بازنەيە بە دواي پروناکيدا بگەرپت، ئەوا لە بری ئەو "خۆرە مەعنەوی" یەي کە لە پەنجەرەي پەيامەکانی نوورەوہ پتی بو پروناک دەکاتەوہ، تەنھا "چرا" یەکی ئاسایی دەست دەکووت! تەنانەت لەوانەشە خۆرە کەي لە دەست بچیت!!

پاشان ئەو مەشرەبە بېگەرەدي "خوللەت" و ئەو پرتبازە بەهیزەي "برایەتی" کە لە بازنەي پەيامەکانی نووردا هەيە و، بە چەشتیکە چەندین رۆحی زۆر دەستی تەنھا يە کەس دەخات و، يەکیک لە نەيتیپەکانی ئەو برایەتیپە ئاشکرا دەکات کە هاوئە بە پرتبازەکان لە نووری نبووەتەوہ بە میرات بۆيان مایەوہ، هېچ پتیبستیهک بو مروف ناهیتیتەوہ کە لە دەرەوہی بازنەي "پەيامەکان" دا بە دواي باوک و رابەر و پسر و دەستگيردا بگەرپت، کە ئەمەش لە سەي رووہە زيانی پتدەگەيەتیت. بەلکو لە بری تەنھا يە کە دانە باوک و رابەر گەلي برای گەرەي زۆری بو پەيدا دەکات. خو بېگومان جۆرەکانی ئەو شەفەقەتانەي کە لە دلي چەندین برای گەرەوہ هەلقولاون، هیتدە ئاسوودەي بە مروف دەبەخشن کە بە زیادەوہ جی شەفەقەتی تاقە باوکیکی بو بگرنەوہ.

بەلي، ئەو کەسەي کە پش هانتی بو ناو بازنەي نوور، شېخ و رابەرکی بو خۆی داناوہ، دەتوانیت لە ناو بازنەي نووريشدا پارترگاریي پەيوەندیپەکانی بە

شىخ و رابەرە كە يەو بەكات، بەلام ھەر كە سىڭ پىش ھاتنى بۆ ناو بازنەى پەيامە كان شىخى نە بوو بىت، بۆى نىيە لە دەرەو ەى ئەو بازنە يە دا دەست بە شىخىكە ۋە بگرت.

پاشان وانەى راستىيە كانى پەيامە كانى نورر ئەو زانستى حەقىقەتە ەى تىدايە كە رتزنەى "ۋىلايەتى كوبرا" دە بە خشىت، كە ئەو ىش لە نەينىسى مىرانگرىسى پىغەمبەر ەو ﷺ ھەلقوللأوه. خۆ ئەمەش ھىچ پىوستىيەك بە ۋە ناھىلىتە ۋە كە مرقۇف لە دەرەو ەى بازنەى پەيامە كاندا بچىتە رىزى تەرىقەتە سۆفىيە كانە ۋە. مەگەر كە سىڭ بە راستى و دروستى لە "تەرىقەت" نەگە ىشتىت و، پتى وابت چەند خەو و خەيالىكى خۆش و ئەنوار و ئەزواقىكە و، بىەوت چىژ و ئارەزو ە كانى دنيا بە دەست بەتتت، بى ئەو ەى خۆى لە قەرەى فەزىلەتە كانى دوارپۇژ بدات و، بە وىنەى خۆ پەرستان بە دواى پلەى "مەر جە عىيەت" دا بگەرت. خۆ ئەم دنيايە "خانەى دانست" ە و، پاداشت تىايدا بە پتى ئەرك و ماندو ۋو بونە و، ھەرگىز "خانەى پاداشت ۋە رگرتن" نىيە..

بۆيە حەقىقەتخوزان بايەخ بەو چىژ و نوررانە نادەن كە لە كەشف و كرامەتدا ھەن، بەلكو لە دەستى ھەلدن و دەيانەوت بىانپوشن.

پاشان بازنەى "پەيامە كانى نورر" بە كجار فراوانە و قوتابىيە كانىشى تابلىنى زۆرن. بۆيە بە دواى ئەوانە دا ناگەرت و بايەخيان پى نادات كە لەو بازنە يە ھەلدن، بەلكو لەوانە يە جارنىكى تر نەيانخاتە ۋە ناو بازنە كەى خۆى. چونكە مرقۇف خاۋەنى تەنھا يەك دلە و، ئەم تاقە دلەش ناگونجى لە يەك كاتدا لە ناو ە و لە دەرەو ەى بازنە كە دا بىت!

پاشان ئەوانەش كە لە دەرەو ەى بازنەى نوردا حەزبان لە رىنمايى خەلكىيە، با بە قوتابىيانى نور ەو ە خۆيان خەرىك نەكەن، چونكە نزىكە لە سى پو ەو ە

زيانيان لڄ بدن. خو ٿو قوتاببيانهي که له بازنهي ته قوادان پٽويستيان بهو
 رڻنمايهي ٿهوان نيهه، له کاتيکدا که سانتيکي زور هه ن له دهرهوهي بازنه که دان و
 وازيان له نوڙ هٽناوه و پٽوستيان به رڻنمايهه! جا وازهينان له وانه و خو
 سه رقائلکردن بهم خاوهن ته قوايانهوه، له راستيدا به رڻنمايهي دانانرٽ..

خو ٿه گهر ٿو قوتاببيانهي خوڻ دهوٽ، دهبا له پيشدا خوڻ بجيٽه ناو
 بازنه که يان و بيت به برايان، ٽنجا ٿه گهر خاوهن فزيلة ت و تايه تڪاري بو، با
 بيت به براي گهره يان!

لهم پرووداوهوه دهرکهوت که په يوه نديکردن به په يامه کاني نوورهوه
 گرنگيه کي مهزن و نرخ و به هايه کي تابلي گهره ي هه يه..

جا ٿو مرڙه زيره ي که ٿم هم موو قوربانيهي داوه و، به ناوي جيهاني
 ٽيسلامييه وه موجه ده ي ٽيلحادي کردوه، واز لهم رڻبازه ناهيتت که له
 ٿه لماس به نرختره و ناتوانيت پرواته ناو رڻبازيکي تره وه.

سه عيدي نوورسي

* * *

برگه يهك

كه له بهنديخانهي "ئهسكي شههر" دا نووسرا

برايانم!

گه لئ بهرگري ئه وتۆم له قوتاببياني نوور كرد كه شاياني ئه وان بيت. پشت به خوا له دادگاشدا به وپهري توانامه وه دهنگي لئ هه لده بپرم و، هه مان بهرگريان لئ ده كه م و، دهنگي په يامه كاني نوور و پله و پايه ي قوتاببياني به گوئي سه رانسهرى دنيا دا ده دم! به لام ده بي ئاگاتان له مه ي خواره وه بيت: مهرجى پاريزگار يكر دنى نرخ و به هاي بهرگريه كه م برتبيه له وه ي كه له ئه نجامي ته نگانه ي ئه م روودا وه و هاوچه شنيه وه واز له په يامه كاني نوور نه هينر يت و، برا له مامۆستاكه ي بيزار نه بيت و، به هۆي ته نگانه و بيزار بوونه وه دووره په ريزي له براكاني نه كات و، به دواي عه يب و عار و ناته واوي به كتر دا نه گه رين.

ئيوه له يادتانه كه له "په يامي قه ده ر" دا چه سپاندمان ئه و سته مه ي دئته پئتي مرۆف دوو حوكم و دوو پرووى تيدايه:

پرووى يه كه م: هى مرۆفه و.. ئه وى تريان: هى قه ده رى خوايه.
واته: له ته نها يهك روودا ودا مرۆف سته م ده كات، له كاتي كدا "قه ده رى دادگه ر" ي خوا وه ند له هه مان روودا ودا به دادگه رى په فتار ده كات.
جا ده بي ئيمه له م كيشه به ماندا زياتر بير له دادگه رى قه ده ر و حيكمه تي خوا وه ند بكه ينه وه، تا بير كردنه وه مان له سته مى مرۆف.

به لئ، قه ده ر بانگه يشتى قوتاببياني نوورى بو ئه م كوړ و ئه نجومه نه كردوو و، حيكمه تي "سه ركه وتنى جهادى مه عه وى" به ره و ئه م قوتابخانه

يوسىقىيە ئەوانى دايبە بەر كە لە راستىدا مەرۇف دلتەنگ و بىزار دەكات و، بەو پىيە ستەمى مەرۇف بوو بەھۆى ئەو كارەى قەدەر. لەبەر ئەو، ھەرگىز كەستان بە كەسى تىرتان نەئىت: "گەر ئاوات نەكردايە من نەدە گىرام!"
سەئىدى نوورسى

* * *

شەرەفى بەرزى پەيامە كان

برايمانم!

ئەووم بە دلتا ھات كە ھەرۈك "مەسنەوىي رۆمى" بوو بە ئاۋىتە يەك بۆ دانەوھى نوورى تەنھا يەك دانە لەو ھەوت ھەقىقەتانەى كە لە نوورى خۆرى قورئانى پىرۆزەو پىرئىنگى داوھ و، لەم رىيەو پەلەوپايە و شەرەفمەندىيەكى ھىندە بەرزى بەدەست ھىتا كە بوو بە رابەرىكى بەردەوام و نەمر بۆ گەلى كەس لە "ئەھلى دل"، چ جاي مەولەويە كان..

بە ھەمان جۆر، "پەيامە كانى نوور" ىش - بە ئىزنى خوا - لە ھەوت پوۋوھە شەرەف و پەلە و پاىيەكى بەرز و بىلد بەدەست دەھىتن و، ھەوت ئەوئەندەى مەسنەوىي رۆمى ۋەكو رابەرىكى نەمر و پىشەواى بەردەوامى لى دىت بۆ "ئەھلى ھەقىقەت". چونكە ئەم پەيامانە ھەر ھەوت نوورەكانى خۆرى قورئانى پىرۆز و ھەوت رەنگە جىجىياكانى پووناكىيەكەى، بە يەك جار، لە ئاۋىتەى خۆياندا دەردەخەن.

سەئىدى نوورسى

* * *

زلله‌یه کی میهره‌بانی

برایانم!

وا سنی رۆژ ده‌بیت به قه‌ناعه‌تیک‌ی ته‌واو هه‌ستم کردوو هه‌مه‌ی که گرفتاری بووین - به داخه‌وه - زلله‌یه‌کی میهره‌بانییه! ته‌نانه‌ت ئەم ئایه‌ته‌ی خواره‌وه که گه‌لێ ناماژه‌ی تیدایه، من وای لێ تینگه‌یشتم یه‌کتیک له ناماژه‌کانی پرووی له ئیمه‌ بیت! ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه که پرووی له‌وانه‌یه بیگوتیی فرمانی خوا ده‌که‌ن ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ... أَخَذْنَاهُمْ﴾^(۱) واته: ئەو که‌سانه‌ی که نامۆزگاری کران، دوا‌ی ئەوه‌ی نامۆزگاریان نه‌گرته‌ گوی، به‌ گ‌یرو‌گ‌رفت و به‌‌لا و موسیبه‌ت دووچارمان کردن..

به‌لێ، له‌م دوا‌یه‌دا په‌یام‌یکمان پێ نووسرا که تابه‌ته به‌ نه‌پیتی ئیخلاسه‌وه. به‌ راستی په‌یام‌یک‌ی به‌رز و ده‌ستوور‌یک‌ی برایانه و نوورانیه. به‌ راده‌یه‌ک که ئەو گ‌یرو‌گ‌رفت و پرووداوانه‌ی به‌ ده‌هزار که‌س نه‌بیت ناتوانی به‌ری لێ بگیریت، که‌چی به‌هۆی نه‌پیتی ئیخلاسه‌وه ته‌نها ده‌ که‌س ده‌توانن به‌ره‌نگاریان بینه‌وه و خۆیانی له‌ به‌رده‌م‌دا رابگرن! به‌لام وا به‌ داخه‌وه ده‌لیم: که ئیمه و له پیتشدا خۆم، نه‌مانتوانی به‌پیتی داخوازی ئەو بیدار‌کردنه‌وه مه‌عنه‌ویه په‌فتار بکه‌ین. بۆیه واتای "ناماژه‌ی"ی ئەم ئایه‌ته پیرۆزه ئیمه‌ی گرت‌وه و، هه‌ندیک‌مان گ‌یرۆده‌ی زلله‌ی ته‌م‌یکردن و میهره‌بانی بووین، سه‌باره‌ت به‌ هه‌ندیک‌ی تریشمان

(۱) ده‌قی ته‌واوی ئایه‌ته‌که: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ (الأنعام: ۴۴).

زلله ي ته ميكردن نه بوو، به لكو بوو به مايه ي دلدانه وه و دلنه وايي، تاكو پاداشتيان ده ست بكه و نت.

به لي، له بهر نه وه ي ماوه ي سڼ مانگه تيكه لبوونم له گه ل خه لك لي قه ده غه كراوه، نه وا هه تا سڼ روژ پيش ئيستاش نه متوانيوه ناگام له هه والي برايانم بيت. نه وه بوو بڼ نه وه ي شتي وام هه رگيز به خه يالدا هاتييت:

هه ندي له وانه ي كه به دل سوژترين و خاوتتري ني براياني خو مم داده نان، چه ند كار نيكي پيچه وانه ي نه نيسي ئيخلاسيان لي ده ركه وت. ئيتر له مه وه تيگه بيشتم كه به كيك له وانا نامازه يه كاني ثايه تي پيروزي: ﴿فَلَمَّا سُوا مَا دُكُرُوا بِه... اَخَذْنَا هُمْ﴾ له دووره وه رووي له ئيمه يه.

ئهم ثايه ته پيروزي كه سه بارت به گو مريان نازل بووه، مايه ي ئازار نيكي سه خته بو نه وان. به لام بو ئيمه زلله يه كي ته ميكردن و ميهره بانيه، تاكو ده روونه كاني پي په روره ده و گونا هه كانيشي پي پاكز بكرين و، پله و پايه كانيشي پي به رز بينه وه.

به لگه ش له سه ر نه وه ي كه ئيمه ريژي شايانمان له و نيعمه ته خوايه به نرخه نه نا كه پي به خشويين، نه وه يه قه ناعه تمان به م خزمه ته قودسيه ي "په يامه كاني نوور" نه كرد كه خاوتتري جيهادي مه عنه ويه و، له ريژنه ي ميرانگري نه به ويه وه "ويلايه تي كوورا" ي به ده ست هيناوه و، خولگه ي نه نيسي نه وه مه شره به يه كه هاوه له به ريژه كاني له سه ر بوون.

له نه نجامي ناگادار كردنه وه ي به رده وام و توندوتيزمه وه بو برايان، توانرا رتي چه زكردنيان له ته ريقه ته سو فيه كان لي بگيريت، كه له م روژ گاره دا سوودي كه ميان بو ئيمه تيدايه و، ده گونجيت زبان به م بارودوخه ي ئيستامان بگه يه نيت. ده نا نه وه و چه ز و ئاره زووه، په كيتي ئيمه ي تيكه ده دا و بيره كاني ئيمه ي په رته وازه ده كرد، كه ئهم كاره ش نرخي پشتگيري و هاو په يوه ندي براياني له هه زار و سه د و يازده وه - كه له په كگرتني چوار دانه "يهك" وه په يدا بوون -

داده به زنده نرخى ته نها چوار دانه و، دهبو به مایه ی له یهك دووركه و تنه وه ی دلّه كان. كه نه و هوش به رامبهر بهم پروداوه قورسه، هتزی ټیمه ی ته فروتوونا ده كرد و هېچ ناسه وارنكى نه ده هېشته وه.

شېخ سه عدیې شیرازی^(۱) خاوه نى كټیې "گولستان" ده گپړ ټه وه كه: له گۆشه ی خانه قایه كدا پیاونكى خاوه ن ته قوام له ټه هلى دل بینى كه سه رقالى سه یروسلووك بوو، كه چى دواى چهنډ رږژنك له قوتابخانه و له نټوان قوتابیانی زانسته شه رعیه كاندا بینمه وه!

لیم پرسى: بؤچى واژت له و خانه قایه هټنا كه سه رتاپا نوور و پرووناكیه و، هاتوویت بؤ ټه قوتابخانه یه؟ وتى: ټه خاوه ن نه جابه ت و هیممه تبه رزانه، هاوډه م له گه ل رزگار كرنى خو یاندا بؤ رزگار كرنى كه سانى تریش تیده كوښن، به لام ټه وانه ی ټه وى ته نها بؤ رزگار كرنى خو یان هه ول ډه ډه ن، ټه گه ر سه ركه وتن له م كاره یاندا به ډه دست به ټنن! كه واته نه جابه ت و هیممه تبه رزى و چاكه لای ټه مانه، بؤیه هاتم بؤ ټیره!

به م جوړه شېخى سه عدى پوخته ی ټه پروداوه ی له كټیې "گولستان" دا ټومار كړدووه^(۲).

(۱) شېخ موصليحه ددين سه عدیې شیرازی: شاعیرنكى خاوه ن ته عبیرى نېانه. له شارى "شیراز" له دایك بووه و، له قوتابخانه ی "نزامیه" ی به غدا خو ټنډوویه تى. سى سأل ټه مهنه له گه شتوگوزار و هونینه وه ی شيعردا به سه ر بردووه. هه ر له شیراز له سالى (۱۶۹۱ك) یان (۱۶۹۴ك) مالئواى له م دنبايه كړدووه. به ناویانگترین به ره مه كانى "گولستان" و "بوستان" ن. (وه رگپړ)

(۲) ټه وه ی دانهر باسى كړد، واتاى ټه به ټانه ی شېخى سه عدیه:

صاحب دلى بدمر سه آمد ز خانقاه	بشكست عهد صحبت اهل طريق را
گفتم میان عالم و عابد چه فرق بود	تا اختیار كردى از آن این فریق را
گفت آن گلیم خود بدر میبرد ز موج	وین جهد میکند كه بگیرد غریق را

پروانه: کلیات سعدى - گلستان، تهران - ۱۳۶۹ ش. به اهتمام محمد على فروغى (وه رگپړ)

جا ٹہ گھر مہ سہلہ سادہ و ٹاسایہ کانی نہ حو و صہرف کہ قوتابیان پتیا نہ وہ
خہ ریکن و ہک: "نَصْرًا، نَصْرًا، نَصْرًا" لہو ویردانہ لہ پیشتر بن کہ لہ تہ کیہ و
خانہ قاکاندا دہ خوینترین، دہ بیج پلہ و پایہ ی "پہ یامہ کانی نور" چوں بیت کہ ٹہو
حہ قیقہ تہ ٹیمانیاہ خاوینانہ ی "آمَنُ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَبِالْيَوْمِ
الْآخِرِ" یان لہ خو گرتو وہ!؟

لہ کاتیکدا کہ "پہ یامہ کانی نور" بہ پروونترین شیوہ و بہ و پیری بنگومانی و
جہ ختہ وہ، ٹہو حہ قیقہ تانہ تہ نانہ ت بؤ سہرسہ ختترین زہ ندیق و کہ لہ لہ پرتترین
فہیلہ سووفی ملنہ دہر دہ چہ سپینن و، بہ بہ لگہ دہ یانہ بہ ستہ نہ وہ و پرنمایان
دہ کہن ..

لہ کاتیکدا کہ ٹہمہ حالی پہ یامہ کانہ، دہ بیج ٹہو کہ سہ چہ نہدہ لہ ہلہ دا بیت
کہ واز لہم ریگایہ دہ ہیئت، یان پہ کی دہ خات، یان قہناعہ تی ہن ناکات و، ہن
روخسہ ت و مؤلہ ت خواستن لہ پہ یامہ کان و، بؤ مہ بہ ستی شوینکہ وتنی
ہہوا و ٹارہ زووی خوئی، دہ چیتہ ناو تہ کیہ و خانہ قا داخراوہ کانہ وہ!
لہ ہمان کاتدا ٹہم کارہ راہی شایستہ ییشمان بؤ ٹہم زلہ ی تہ من و
میہرہ بانیاہ دہردہ خات.

سہ عیدی نورسی

* * *

بیدار کردنه وه یهك

دوو به سهرهاتی بچووك

به سهرهاتی به كه م:

پازده سال پیش ئیستا^(۱) كه له باكووری پرووسیا دیل بووم، له ناو هۆلیکی گه وری کارگه یه كدا و له گه ل نه وهد كه س له ئه فسه ره كانمان ده ژیام.. له ئه نجامی بیزاری و تهنگیی جیگا كه ماندا، هه ندی جار گف تو گو ی نیوانیان په ری ده سهند و، دهنگیان بهرز ده بووه وه.

منیش له بهر ئه وهی هه موویان ریزیان لیج ده گرتم هه میشه هیورم ده كردنه وه. پاشان پینج دانم له و ئه فسه رانه ده ستیشان كرد بۆ سه قامگیر کرنی ئارامی و هیمنی و، پیم وتن: له هه ر شو ئینیکدا غه لبه و دهنگه دهنگتان بهر گو ی كه وت به كسه ر به په له بگه نه ئه وئ و پشتگیری لایه نه نا ره وا كه یان بكه ن! هه ر له پاستیشدا به م كاره غه لبه غه لب و قره و دهنگ له هۆله كه دا نه ده ما! پاشان كه لئیان پرسیم: بۆچی پینت وتین: یارمه تی ئه و لایه نه یان بده ن كه له سه ر ناحه قه؟!

وه لامم دانه وه كه:

مرۆفی ناحه ق بیویژدانه، له بهرام بهر چل دره می جه وانه وهی كه سانی تره وه، واز له دره میك جه وانه وهی خو ی ناهیتیت! به لام ئه و كه سه ی له سه ر حه قه هه میشه ویزدانی تیدایه و ئاماده یه جه وانه وهی خو ی، كه به ئه ندازه ی دره میكه، له پیناوی جه وانه وهی هاوړیکه یدا به خت بکات كه هینده ی چل

(۱) واته سالی ۱۹۱۶ز. (وه رگێر)

درهم ده بیت. خو بهم وازهینانه شی له حه وانه وهی خوئی، قره و غه لبه غه لب نامینیت و هیور ده بیته وه و، ئارامی بالی راده کیشیت و، هر نه وه ده فسه ره کانی ناو تم هول له بو خوئیان ده حه وینه وه. به لام ته گهر یارمه تی نه و که سه خاوه ن حه قه بدریت، نه وا قره و غه لبه پتر زیاد ده کات. بو به ده بی له چه شنه زیانه کومه لایه تیانده دا "به رزه وه ندیی گشتی" ره چاو بکریت.

ده سا برایانم! که ستان له ویتر بیزار نه بیت و نه لیت: تم برایم ویزدانی له گه لدا به کارنه هینام و مافی پینشیل کردووم. تمه هه لبه کی گه وره به له م زیانه و له م کوبوونه وه یه ی ئیره ماندا. خو ته گهر هاوه له کت بایی دره میک زبانی پی گه یاندوویت، تو به بیزار بوون و وازهینان لئی بایی چل دره زهره ده گه یه نیت. به لکو له وانه یه بایی چل لیره زیان به "په یامه کانی نوور" بگه یه نیت.

به لام سوپاس بو خوا، بهر گریه راست و دروست و به هیزه کانمان کاریکیان کرد که براده رانمان بو لیکو لینه وه و پرسیار و وه لامی تر بانگ نه کهن و، سه ره له نوئی ئیفاده ی دووپاتبوویان لی وهر نه گرنه وه. که تمه ش بو به مایه ی نه وه ی شتی خراب سه ره له نه دات و ریشه کهن بکریت. دهنه به وینه ی نه وه ی که پووشیک بکه ویته چاو یان پزیسکی ئاگر بکه ویته ناو بارووده وه، له یه ک بیزار بوونی نیوان برایانیش زبانی ئاوا گه وره یان پی ده گه یاندین.

به سه رهاتی دووه م:

پیره ژنیک هه شت کوری هه بوو. جاریکیان سه رو کولیره ی به هر یه که یان دا، بی نه وه ی هیچ بو خوئی به یلته وه. پاشان پیی وتن: یه کی له تیک کولیره به شی دایکتان بدن! به م جوړه، خوئی چوار کولیره و نه وانیش یه کی له تیکیان بهر که وت!

برایانم! من له خو مده هه ست به نیوه ی ئازاری یه ک به یه کی ئیوه ده که م، که ده گه نه چل که س! نه وه ش بزنان که من گوئی به ئازاره که سی و تاییه تیه کانی

خوم نادمه. به لام رږوژکيان ناچار بووم که بلیم: "ايا همه تولی خوومه وا سزا ده دریم له سهری؟" ئنجا که و تمه پشکین به ناو نهو حاله تانه ی پتشیودا، بینیم که من هیچ ده ستیکم له جوولاندن و وروژاندنی هم موسیبه تدها نه بووه، به لکو نهو په پری دووره په ریزیم لئ کردووه.

به و واتایه ی که هم موسیبه ته قهزایه کی خواوونده به سهرماندا باربوه و، ماوه ی سالتیکه له لایه ن خراپکارانه وه له دژی تیمه ساز کراوه و، له تواناماندا نه بووه خو مانی لئ پاریزین. بویه هه رچیبه کمان بگردایه، نه مانده توانی خو مان پاریزین له وه ی که خستیانه نه ستومانه وه.

که واته سوپاس و پیزانین بو خوی گه وره که توندوتیژی موسیبه ته که ی له "سه ده" وه هینایه خواره وه بو سهر "یه ک".

جا له سهر بناغه ی هم راستیبه، تیوه منه تم به سهردا مه کن و مه لئین: تیمه به هوی تووه به م گیرو گرفته سزا دراین. نه خیر وا مه لئین، به لکو لیم ببورن و دو عای خیرم بو بکن.

ئنجا په خننه ش له په کتر مه گرن و، به په کتری مه لئین: گهر نهو کاره ت نه کردایه فلانه شت پرووی نه ده دا. چونکه بو نمونه: ئیعترا فکردنی په کینک له براینمان له سهر خو ی له بری چهنده که سیک له وانیه ی تیمزایان له سهر په یامه کان کردبوو، زور که سی رزگار کرد و، له شان و شکوی نهو فرو فیل و پیلانه زورانده ی هینایه خوار که نهو که سانه ی هم کیشه یه گه وره ده که ن له میشکی خو یاندا نه خشه یان بو کیشابوو. جا هم کاره هیچ زیانیکي تیدا نیبه. به لکو سوو دیکي گه وره ی گشتی تیدایه، چونکه بوو به هوی رزگار کردنی زور که سی بی تاوان.

سه عیدی نورسی

دوو سه رنج

ئهم برگانه‌ی خواره‌وه بریتین له دوو سه رنج

یه که میان: تایه‌ته به خو و ره‌وشته‌کانه‌وه و، به‌بۆنه‌ی ئه‌و
حاله‌ته‌وه نووسرا که حه‌وانه‌وه‌ی لیج زپاندین و، له ئه‌نجامی بیزاری و
ده‌روونگرژی برایانه‌وه له به‌ندیخانه‌ی "ئه‌سکی شه‌هر" سه‌ری هه‌لدا.
دوو هه‌میان: سه‌رنجیکی ناسکی ئایه‌تیکی پیروژ و نیان و
به‌ناوبانگه، به‌لام تا ئیستا ئه‌م سه‌رنجه په‌نهان بووه.

سه‌رنجی یه‌که‌م:

خوای گه‌وره، به‌که‌مالی که‌ره‌م و فراوانی میه‌ره‌بانی و په‌هایی دادگه‌ری
خۆی، له‌ناو کرده‌وه‌ی چاکدا پاداشتیکی داناوه و، له‌ناو کرده‌وه خراپه‌کانیشدا
سزایه‌کی خیرا و زووی شار دووه‌ته‌وه. ئه‌وه‌تا له‌ناوه‌ندی کرده‌وه چاکه‌کاندا
چهن‌دین له‌زه‌تی مه‌عنه‌ویی داناوه که نیعمه‌تی دواپۆژ یادی مرۆف ده‌خه‌نه‌وه.
له‌ناو کرده‌وه خراپه‌کانیشدا ئه‌وه‌نده ئیش و ئازاری مه‌عنه‌ویی پیچاوه‌ته‌وه که
ئازاری سه‌ختی ئه‌ودنیای بیر ده‌هیننه‌وه.

بۆ نمونه: (خۆشه‌ویستی و بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئاسایش و سلاو له‌ناو
ئیمانداراندا) کرده‌وه‌یه‌کی چاکه بۆ ئیماندار. جا له‌نیوان ئه‌م چاکه‌به‌دا
له‌زه‌تیکی مه‌عنه‌وی و چیژیکی ده‌روونی و دل‌کرانه‌وه‌یه‌کی وا هه‌یه که پاداشتی
ماددی ئه‌ودنیا بیری مرۆف ده‌خاته‌وه. هه‌رکه‌سینک دلی خۆی بپشکیتت
هه‌ست به‌م چیژه ده‌کات.

ھەرورەھا بۆ نمونە: بلاوکردنەوھى رىق و قىن و دوژمنايەتى لە نىوان ئىمانداراندا، كەردەوھەيەكى خراب و چەپەلە. جا ئەم كەردەوھە خرابە، ئىش و ئازارنىكى سەختى دەروونىسى ئەوتۆى تىدايە كە "گيان" و "دلى" مرؤف دووچارى تەنگەنەفەسى دەكات. ھەر كەسەيك خاوەنى گيانىكى ھەستىار و ھىممەتىكى بەرز بىت، ھەست بەم ئىش و ئازارە دەكات.

من خۆم بە دەرژايى ژيانم زياتر لە سەد تاقىكردنەوھەم لەم چەشنە خرابكارىيانە بە خۆمەوھە دىوھە، چونكە ھەركات لە دەروونەوھە دوژمنايەتەم بەرامبەر برايەكى ئىماندارى خۆم ھەلبەگرتايە، ئازارى ئەو دوژمنايەتەم دەچەشت، بە چەشنەى كە ھىچ گومانىكەم نەدەما ئەو ئازارە تۆلەيەكى خىرا و زووى ئەو كەردەوھە خرابەى خۆمە و، لەسەر ئەوھە سزا دەدرىم و ئازارم دەرخوارد دەدرىت.

نمونەيەكى تر: رىزگرتى ئەوانەى شايانى رىزلىنانن و، دەرپرەنى سۆز و بەزەيى بەرامبەر بەوانەى شايانى ئەم سۆز و بەزەيەن، كارىكى باشە و بە كەردەوھەيەكى چاك بۆ ئىماندار دادەنرىت. جا لە ناوھەندى ئەم كەردەوھە باشەدا لەزەتىكى گەورە و تامىكى خۆشى دەروونى ھەيە كە لە رادەيەكى وادايە ھەندى جار وا لە خاوەنەكەى دەكات ژيانى خۆيشى لە پىناودا بەخت بكات.

ئەگەر دەتەووت ئەمەت بە جوانى بۆ دەرېكەووت، فەرموو سەبرى داىكان بىكە چ لەزەتەيك لەو شەفەقەتە دەچىژن كە بەرامبەر منالەكانيان دەرېدەبرن، چونكە "دايك" لە پىناوى ئەم مېھرەبانى و شەفەقەتەدا تا ئەو ئەندازەيە دەرووات كە خۆيشى بەخت بكات. تەنانەت ئەم پاستىيە لە جىھانى ئازەلانىشدا بە روونى دەبىنىت، ئەوھەتا مرىشك لە پىناوى بەرگرىكردن لە بىچووەكانى لەگەل شىرىشدا دەجەنگىت. كەواتە رىز و مېھرەبانى پاداشتى زورىان تىدايە. ئەو كەسانەى خاوەنى گيانى بەرز و دەروونى نەبەز و بەغىرەتن ھەستى پى دەكەن.

نمونونه په کی تر: هه لپه کارى و ئيسراف تو له يه کى مهنه ويى خيرا و سزايه کى زوى تيدايه بؤ مروڤ. چونکه نهو که سهى هم ره وشته ي تيدايه، له نه نجامى سکا لای زور و دل ته پى و نيگه رانبي خو يه وه وه که مستى لى ديت و، تو له ي نهو کرده ويه و له وهش زياتر له "حه سوودى" و "مونافه سه" و "غيره" وه به خو يه وه ده بينيت. به راده يه که "حه سوودى" پيش هم موو که سيک مروڤى "حه سوودکار" ده سوو تينيت ..

له مه سه له ي "قه ناعه ت" و "ته وه ککول" دا همه پتچه وانه ده بينته وه، چونکه هم دوانه پاداشتى گه لى مه زيان تيدايه، به چه شنى که - نهو پاداشته - شوينه وارى موسيه ت و چلک و چه په لى فه قيرى و موحتاجى ده شواته وه.

نمونونه په کی تر: غروور و خو به گه وره زانين کولتيکي بيزليکراوى قبه و قورسه به سر شانى مروڤه وه. به راده يه که نهو مروڤه ي خاوه نى هم سيفه ته يه به و نازاره وه ده تلپته وه که ده بينيت ره زاي لاي خه لکى قورس و گران بووه، له کاتيکدا چاوه پروانبي ريز و ئيحتيرامى لى ده کردن! به لى، ريز و گوپراه لى داوا ناکرين، به لکو ده به خشرين!

ههروه ها "ته وازوع" و "وازهينان له غروور و ته که بسور" له زه تيکى خيرا و پاداشتيکى کتوپريان تيدايه، که مروڤى ته وازوعکار له کولى قورسى رباکردن رزگار ده کات.

ههروه ها وه که نهو ي که:

"به دگومانى" و "خراپ ليکدانه وه" ي هه ر شتيک، تو له يه کى خيرا و زوى هه ر له م دنيا يه دا تيدايه، به راده يه که وه ي: "مَنْ دَقَّ دُقَّ" بووه به ده ستورينکى سه ره کى ..

جا نهو که سهى گومانى به دى به رامبه ر به خه لکى هه يه، به حه تمى خو يشى گرفتارى نهو ده بينت گومانى به دى پى بريت ..

ههروه ها ئه و كه سه ی هه ل سو كه وتی بر ایانی ئیماندار ی خو ی به چه شتیکی خراب لیكدا وه ته وه، بی چه ندو چو ن خویشی له نزیكترین كاتدا دوو چاری هه مان تو له ده بیته وه!

هه موو په وشت و په فتاره باش و خراپه كان وه ك ئه م نمونانه ی پت شوو ته ماشا بكه.

له خوای گه وری میهره بان داواكارین ئه و هه موو تام و له زه ته مه عنه و ییه ناوبراونه به و كه سانه بچیتیت كه تامی ئه و چه شنه ئی عجازه مه عنه و ییه قورئان ده كه ن كه له م زه مانه دا له "په یامه كانی نور" وه ده ركه و تو وه، تا - پشت به خوا - په وشته خراپه كان تو خنی ئه وان نه كه ون.

سه رنجی دو وه هم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۵۷﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿۵۸﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۹﴾﴾ (الذاریات: ۵۷-۵۸-۵۹).

واتای پرواله تی ئه م ئایه ته پیروزه، وه ك له زوربه ی ته فسیره كاندا باس كراوه، هه رگیز ئه و شتیوازه به رزه ده رناخات كه له گه ل به لاغه تی خاوه ن ئی عجازی قورئاندا بگونجیت. بۆیه زوربه ی جار بیری منی به خو یه وه سه رقال ده كرد. وا ئیستا له نیوان ئه و و اتا جوان و به رزانه ی كه له ریژنه ی قورئانی پیروزه وه هاتنه دل مه وه، به كورتی سی روو باس ده كه یین:

○ پرووی په کم:

هه ندى څار خواى گوره هه ندى حالت ده داته پال خوى كه ده كړت
 هى پيغه مبهره خوشه ويسته كهى بن ﷺ، بؤ مبه ستي رتزلينانى. ليره شدا
 به هه مان جوړه، چونكه نه و واتايه ي كه له م ثايه ته پيروزه ي سه ره وده دا مبه سته،
 ده بى "يطعام" و "رؤزى پيدان" يك بيت كه بگه رپته وه بؤ پيغه مبه ر ﷺ..
 واته: پيغه مبه ره كه م له نه جامدانى ئه ركى پيغه مبه رايه تى و راگه ياندى
 فه رمانى به نديايه تى خه لكيدا بؤ خواى گوره، هيچ كرى و پا داشت و
 ئي تعام يكي له ئيوه ناويت..

ده نا گه مبه سته م و اتايه نه بيت، نه و كاته ده بيت به هه و لدان له شتيكى
 هينده زانراو كه له و پهرى ئاشكرايى و پروونيدايه، كه نه م ش له گه ل به لاغه تى
 خاوه ن ئيعجازى قور ئاندا ناگونجيت!

○ پرووى دووهم:

مروف گه لى شه يدای روزه و، له و گومانه دايه كه هه و لدان بؤ په يدا كړدى
 روزه رپى په رستش و به نديايه تى لى ده كړت! جا بؤ لابردي نه م گومانه و،
 بؤ نه وه ي نه كړت به بيانوويه ك بؤ وازه تيان له "خوا په رستى" ثايه ته كه
 ده فه رمويت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾، ئامانجى به ديهاتن
 ته نها له وده دا ده ستنيشان ده كات كه خه لكى "خوا په رستن" و، هه و لدانيشيان بؤ
 روزه له و پرووه وه كه نه جامدانى فه رمانى خوايه، نه و يش هر به نديايه تيه بؤ
 خواى گوره.

خو سه باره ت به ئاماده كړدى روزه شه وه بؤ به ديهاتووان و بؤ ئيوه و
 كه سوكار و ته نانه ت ئازه له كانيستان، نه و من ده بگره نه ستوى خو م و، ئيوه م
 هه رگيز بؤ نه و كاره دروست نه كړدوه. چونكه هه رچى په يوه نديى به روزه و
 خورا كبه خشينه وه بيت تايه ته به منه وه و، هه ر خو م په رزاقى خاوه ن هيزى

تونىدوتۇلۇپ تەۋاۋەتتىم. كەۋاتە (ھەۋلداڭ بۇرۇزى) مەكەن بە بىيانو بۇ
 ۋازھىتان لە "پەرسىش". چۈنكى خۇم پۇزىسى ھەمۇ ۋە بەندانەم دەنېرم كە
 پەبۇەندى پىتتەنە ھەبە.

دەنا گەر مەبەست لەم ئايەتەدا ئەم ۋاتايە نەبىت، ئەۋا ۋەك ھەۋالدانىك
 دەبىت لە شىكى ئاسايى ۋ زانراۋ! چۈنكى زۇر ئاشكرا ۋ بەلگەنەۋىستە كە
 مەحالە رزق ۋ پۇزى بىدرىت بە خواۋەند. چۈنكى لە زانستى بەلاغەدا
 دەستورنىك ھەبە كە ئەۋە دەگەبەنېت:

ئەگەر ۋاتاي ھەر گۇفتارىك شىكى ئاشكرا ۋ بەدېھى بو، ئەۋا ئەۋ ۋاتايە
 مەبەست نىبە لەۋ گۇفتارەدا، بەلكو ۋاتاي مەبەست شىكى ترە كە "لازم"ى ئەۋ
 ۋاتا پۇۋالەتتەبە، يان يەككە لە شۇنكەۋتەكانى ئەۋ ۋاتا پۇۋالەتتەبە..
 بۇ نەمۇنە:

ئەگەر كەسنىك ھەمۇ قورئانى پىرۇزى لەبەر بىت، پى بلىت: "تۇ
 قورئانت لەبەرە"، ئەم گۇفتارە ھەۋالدانە لە شىكى كە لاي خۇى ئاشكرا ۋ
 زانراۋە! كەۋاتە دەبىت مەبەست ئەۋە بىت كە: مەن دەزانم تۇ قورئانت لەبەرە.
 ۋاتە ئاگادارى دەكەمەۋە لە شىكى كە نايزانىت، كە بىرىتتە لەۋەى مەن دەزانم ئەۋ
 قورئانى لەبەرە!

جا لەسەر بناغەى ئەم دەستورە، دەبى مەبەست لە ۋاتاي ئەم ئايەتەى كە
 كىنايەبە لە نەفكىردنى پۇزى پىدان ۋ ئىتعامى خۇاى گەۋرە، ئەمەى خۇارەۋە
 بىت:

ئىۋە بۇ ئەۋە بەدى نەھىنراۋن كە پۇزى بەۋ بەدېھاتوۋانەم بگەبەنن كە خۇم
 پۇزىيانم لە ئەستۇ گرتوۋە، چۈنكى خۇم پۇزىيان دەدەم. بەلكو ۋاجبى بەنپەرەبى
 ئىۋە بەندايەتتە بۇ خۇاى گەۋرە، ھەۋلدانە بەبى فەرمانەكانى بۇ
 بەدەستەپىننى پۇزى، كە ئەۋىش لە خۇيدا جۇرئىكە لە جۇرەكانى پەرسىش.

○ پرووی سی هم:

واتای پرواله تیبی نایه تی پیروزی: ﴿لَمْ يَلِدْ • وَلَمْ يُولَدْ﴾ ای سووره تی
ئیخلاص، ناشکرا و به دیهیه.
که واته ده بی ئەو واتایه ی که تیایدا مه بهسته یه کیک بیت له لازمه کانی ئەو
واتایه ..

واته: ئەو که سانه ی دایک و منالیان ههیه، هه رگیز ناگونجیت "خوا" بن.
که واته خوای گه وره به فه رمایشتی ﴿لَمْ يَلِدْ • وَلَمْ يُولَدْ﴾ که ناشکرا و
به دیهیه و، مه بهستی پتی ئەزه لیهت و ئەبه دیه تی خوای گه وره یه، ده یه ویت
نه فیسی خوایه تی له چه زه تی عیسا و عوزه یه - دروودیان له سه ر بیت - و
مه لاییکهت و ئەستیره و په رستراوه ناره وا و به تاله کان بکات.
جا هه روه ک ئەمه له م نایه ته دا وایه ..

به هه مان جۆر، واتای نایه تی پیروزی: ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ
يُطْعَمُونِ﴾ یش ئەوه یه که:

هه رچی پۆزی بویت و خو راک ی ده ر خوارد بدرت و پۆزی پیدان و ئیتعامی
له باردا بیت، هه رگیز ناگونجیت به "خوا" دابنریت، چونکه ئەوه ی پتیوستی به
پۆزی و ئیتعام بییت، شایانی "خوایه تی" نیه!

سه عیدی نوورسی

سه بارهت به "قهیلووله"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَوْ هُمْ قَائِلُونَ﴾ (الأعراف: ٤)

"رهئفهت" بایه خی به واتای وشه ی ﴿قَائِلُونَ﴾ ی ئەم ئایه ته پیروژه داوه که ده فەرمویت:

﴿أَوْ هُمْ قَائِلُونَ﴾.

وا به بۆنه ی پرسیارکردنی رهئفه ته وه له م وشه یه ئەم باسه م نووسی، تاکو قه له مه ته لماسییه که ی له کار نه که ویت، به هۆی خاوبوونه وه ی له شی له ئەنجامی نوسته وه ی دوا ی نوژی به یانی، به وینه ی ئەوانه ی که له به ندیخانه له گه لیدان!

نوستن سی جوره:

یه که م: "غه یلووله"

که بریتیه له نوستی دوا ی نوژی به یانی تا کۆتایی هاتنی کاتی که راهه ت. ئەم نوسته پیچه وانه ی سوننه تی خاویته. له بهر ئەوه ی، وه که له فەرمووده ی پیروژدا هاتوه، ده بیت به مایه ی نوqsانیی رۆزی و نه مانی به ره که ته که ی. چونکه باشرین کاتی ئاماده کردنی پشه کییه کانی هه ولدان بو به ده سته یانی رۆزی که ش و هه وای ناسکی دوا ی نوژی به یانیه ..

به‌لام پاش به‌سه‌رچوونی ئه‌و ماوه‌یه، مرۆف دووچارای سستی و خاوبوونه‌وی له‌ش ده‌بیت، که ئه‌مه‌ش زیان به‌کۆششی ئه‌و پرۆزه‌ی و ئنجا به‌پرۆزه‌که‌شی ده‌گه‌یه‌نیت. هه‌روه‌ک ده‌شبیته‌ی به‌هۆی نه‌مانی به‌ره‌که‌تی پرۆزی. که ئه‌مه‌ش به‌چه‌ن‌دین تاقیکردنه‌وی زۆر چه‌سپاوه.

دووهم: "قهیلوله"

که بریتیه له‌نوستنی دوا‌ی نوێزی عه‌سر تا‌کو شتیوان. ئه‌م نوستنه‌ ده‌بیت به‌هۆی که‌مبوونه‌وی ته‌مه‌ن. واته‌ ته‌مه‌نی مرۆف له‌ پرۆی ماددییه‌وه له‌و پرۆزه‌دا که‌م ده‌بیت‌وه که‌ خه‌وی غه‌فله‌ته‌خشی تیکه‌ل کرایته، چونکه‌ ئه‌و پرۆزه که‌م و کورت ده‌رده‌که‌وت. هه‌روه‌ک به‌سه‌ربردنی کاتی عه‌سریش به‌نوستن، له‌ حوکمی نه‌بینینی ئه‌نجامه‌ مه‌عنه‌وییه‌کانی ئه‌و پرۆزه‌دا، که‌ زۆربه‌ی جار له‌و کاته‌دا ئه‌و ئه‌نجامانه‌ خۆیان پێش‌چا‌و ده‌خه‌ن. وه‌ک بلیتی مرۆف ئه‌و پرۆزه نه‌زیابیت!

سی‌هه‌م: "قهیلوله"

که‌ سونه‌تیکی پیرۆزی پێغه‌مبه‌ره ﷺ، کاته‌که‌شی له‌ چێشته‌نگاوه‌ تا نه‌ختیکی که‌می دوا‌ی نوێزی نیوه‌پرۆ به‌رده‌وام ده‌بیت. جا هه‌روه‌ک ئه‌م نوستنه به‌سونه‌ت داده‌نریت^(۱) له‌هه‌مان کاتیشدا یارمه‌تی مرۆف ده‌دات بۆ شه‌ونوێژ کردن.

(۱) عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: "قلوا فإن الشياطين لا تقبل". حديث حسن أخرجه أبو نعيم في الطب ۱/۱۲، وأخرجه الطبراني في الأوسط ۲۷۲۵، وقال الحافظ في الفتح ۷۰/۱۱ وفي سننه كثير بن مروان وهو متروك ورمز السيوطي لحسنه، وهو كما قال (انظر فيض القدير ۵۳۱/۴ والمقاصد الحسنه ۵۶ وكشف الخفاء ۳۳۰ وصحيح الجامع الصغير برقم ۴۳۰۷. وعن أنس رضي الله عنه قال: كنا نُبَكِّرُ بالجمعة ونقيل بعد الجمعة، أخرجه البخاري برقم ۹۰۵، ۹۴۰، وعن سهل بن ساعد قال: ما كنا نقيل ولا نتغذى إلا بعد الجمعة، أخرجه البخاري ۹۳۹. قال الحافظ في الفتح ۷۰/۱۱: أخرج سفيان بن عيينة في جامعه من حديث خوان بن جبیر رضي الله عنه موقوفاً قال: نوم

ئەو شتەش كە ئەم سوننەتە نەبەوييەى جىڭگىر كىردوو، عادەتتىكى خەلكى دوورگەى عەرەبە كە بەپتى ژىنگەى خۆيان و لە دەمى زىادبوونى گەرمای نىوەرۇدا، تا رادەيەك كارەكانيان رادەگىر و پشوى تىدا دەدەن.

ئەم نوستنە، تەمەنى مرۇف درىژ و رۇزىشى زىاد دەكات. چونكە نىو سەعاتى خەوى قەيلوولە بەرامبەر دوو سەعاتى خەوى شەو دەبىت. واتە سەعات و نىوئىك لە تەمەنى ئەو رۇژەى مرۇف زىاد دەكات و لە ھەمان كاتىشدا سەعات و نىوئىك لە چىنگى نوستن رىزگارى دەكات كە ھاوتاي مردنە و، بە زىادكردنى كاتى كارەكانى و دەستخستنى رۇزىش ژيان بە بەر ئەو كاتانەيدا دەكات و، بەمەش درىژە بە كاتى كار و كۆشى دەدات.

سەعيدى نورسى

أول النهار حرق وأوسطه خلق وآخره حمق. وانظر الفتح ٤٢٨/٢ إنهم كانوا يؤخرون القائلة حتى تكون بعد صلاة الجمعة إذ العادة في القائلة أن تكون قبل الزوال. (وهرگىر، لە چاپە عەرەبىيەكەى "اللعمات" ھو)

ئەمەش خاتىرە يەكى جوانە

كاتىك كە لە دوای نوپۇدا رستەي "أَلْفُ أَلْفِ صَلَاةٍ وَأَلْفُ أَلْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ" م دەخوئىند، لە دوورەووە خاتىرە يەكى ناسكەم دى كە لەو سلاواتانەووە دەر كەوتن. كە چى نەمتوانى بە تەواوەتى بىگرم و دەستى خو مى بخەم. بەلام وا ئىستا نامازە بو هەندى رستەي ئەو خاتىرە يە دەكەم:

"جىهانى شەو" م وەك مەنزلىكى نوئى بىنى كە بو ئەم خانە يە دىنيا دەكرایەووە. منىش لە دوای نوپۇى خەوتنان رۆشتمە ناو ئەو جىهانەووە.

جا لە ئەنجامى كرانەووەي لە عادەتە دەرى ئەندىشەم و، بە حوكمى پەيوەندى ماھىيەتى مروفانەشم لە گەل سەرتاسەرى دىنادا، ئەو شەووە دىنای مەزەم لە بەرچاودا بوو بە مەنزلىكى هەندە بچووك كە وەخت بوو ئادەمىزاد زىندەوهرانى ناوى بە چاوە نەبىنرەين. ئنجا لە ئەندىشەي خوئمدا دەمبىنى كە هىچ كەستىك نىيە ئەو خانە و مەنزله پرووناك بكاتەووە جگە لە كەسىتىي مەعەنەويى پىغەمبەر ﷺ كە هەموو گۆشە يەكى ئەو مەنزله ي لە شادمانى و هاودەمى و خوئشحالى پر كەردبوو. جا هەر وەك مروف كە دەچىتە مەنزلىكەووە پىش هەموو شتىك سلاو دەكات، منىش شەوقىكى مەزن و ئارەزوويەكى بەجۆشم لە دلى خوئمدا هەست پىدەكرد كە بلىم:

"أَلْفُ أَلْفِ صَلَاةٍ وَأَلْفُ أَلْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ"^(۱).

(۱) چونكە ئەو مېرەبانىيەي كە بو سەر پىغەمبەرى ئازىز ﷺ نازل بوو، پرووى لە پىنداويستىيەكانى سەرانسەرى نەتەووەكە يەتى لە زەمەنىكى ئەبەدىدا، بوئە ئەو سلاواتە نەپراوە يەكى كە پىشكەشى دەكرىت، گەلى شىاو و گونجاو. ئەگەر كەستىك بىروا تە ناو خانوويەكى خالى و تارىك و سامناك - وەك ئەم دىنيا تارىك و سامناك و پر لە پىشاگايە - دەبى چەندە گرفتارى سام و مەترسى و دلەتەبى بىت، بەلام گەر

لیتره دا خووم وا بینیه وه که وهک بلتی به نه ندازه ی ژماره ی جیننی و
 ئاده میزاد سلاری لې بکه م و، به م سلاره شم به یعه تی له گه لدا نوئ بکه مه وه و،
 ره زامه ندی و قبوونکردنی پیغه مبه رایه تییه که ی دره بیرم و، گوپرایه لئی ئه و
 یاسایانه ی بکه م که له گه ل خویدا هیناونی و، ملکه چی فرمانه کانی بېم و،
 هیوای دووری و سه لامه تی بو بخوازم له گشت به لا و گپروگرفته کانی ئیمه .

واته وام هه ست ده کرد که وهک بلتی زمانی ئه م سلاره م به و واتایانه
 خستبووه گوفتار و، به ناوی یهک به یه کی هه موو ئه وانه وه پیشکه شم ده کرد که
 له جیهانی مندان و بریتین له خاوه ن هه ست و شعوروره کانی جیننی و
 ئاده میزاد و، ئنجا سه رجه می به دیهاتووان!

هه روه ها ئه و نووره مه زن و دیاریه به نرخه ی که له گه ل خویدا هیناویه تی،
 هه روهک جیهانی تایه تی هه موو که سیکې ناو ئه م دنیا به پرووناک ده کاته وه، به
 هه مان جوړ جیهانی تایه تی منیش پرووناک ده کاته وه و، ئه م جیهانه بو
 هه موومان ده کات به جیهانیکې پر له نیعمه ت..

بو یه له به رامبه ر ئه و نیعمه ته مه زنه وه وتم: "اللَّهُمَّ أَنْزِلْ أَلْفَ صَلَاةٍ عَلَيْهِ".
 به و هیوایه ی که بیت به شوکرانه و پیزانیتیک بو ئه و نووره خو شه ویست
 دیاریه به نرخه . چونکه ئیمه هه رگیز ناتوانین پاداشتی ئه و بده بینه وه، بو یه به
 دوعا و پارانه وه له ده رگانه ی خواوه نندا لالانه وه ی خو مان راده گه یه نین، تاکو

بیتت که سیک له سه رووی ئه و خانووه وه دانیشتووه و شتومه کی ناو مه زلی پې ده ناسیتت،
 چه نده دلخوش و شادمان ده بیت و دلی پرووناک ده بیته وه؟ ئه ی ئایا ده بیت چی بلتت گه ر
 ئه و که سه پیغه مبه ری مه زن بیت ﷺ که خو شه ویست و خوشویستراوی خواوه ننده و،
 دلنه وایی به خشی مرؤفه و، له لای سه رووی خانه و لانه ی جیهاندا دانیشتووه و، له ری
 شتانی ناو ئه و خانووه وه خواوه نه به خشنده که یمان پې ده ناسیتت؟!

بو خو ت ئه مه لیک بده روه، تاکو نرخ و به ها و له زه تی سلوات له سه ردانی بزانت چه نده یه!
 (دانه ر)

له گه نجینه میهره بانیه خوویه وه و به ژماره ی دانیشتوانی سه رجه می ناسمانه کان، ره حمهت و میهره بانیه خوئی به سه ردا بیارنیت..

به لئی، به ئەندیشه ی خوۆم وا هه ستم ده کرد.. چونکه پیغه مبه ر ﷺ له و پرووه وه که "به نده" یه و له خه لکه وه پرووی له حه ق ته عالایه، داوای سلاوات ده کات له ئیمه، که واتای "میهره بانیه" ده گه به نیت.. له و پرووه شه وه که "پیغه مبه ر" ه و له حه ق ته علاوه پرووی له خه لکه، شایانی "سلاو" لیکرده.

ئنجا ههروه ک ئیمه به ئەندازه ی ژماره ی جیننی و ئاده میزاد سلاو بۆ مه قامی به رزی ئەو ده نیرین و، هه ر به و ژماره به ش به یعه تی گشتیه له گه لدا نوی ده که یه وه، پیغه مبه ریش ﷺ به ئەندازه ی دانیشتوانی ناسمانه کان و به ناوی هه موو یه کینکیانه وه شایانی سلاواتیکه که له گه نجینه ی میهره بانیه خواوه نده وه بۆی ره وانه بکریت. چونکه ئەو نووره ی که ئەم پیغه مبه ره خوۆشه و یسه ﷺ له گه ل خویدا هینای که مال و نرخه هه موو شتیکی ناو ئەم بوونه وه ره ده رده خات و، له پرسی ئەم نووره وه ئەو ئەرکه ده بینریت که پهروه ردگار خستویه تیه ئەستۆی یه ک به یه کی به دیهاتوانی و، هه ر له و رتیه شه وه ئامانجه خواویه کان له دروستکردنی هه موو به دیهاتویه ک ده رده که ون. له بهر ئەوه، ئەگه ر هه موو شتیکی خواوه نی زمان بووایه، ئەوا ههروه ک به زمانی حال ده یلنیت، به زمانی گوفتاریش ده یوت: "الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ".

ئیمه ش له لایه نی خوۆمانه وه له بری سه رجه می بوونه وه ران ده لنین:

"أَلْفُ أَلْفِ صَلَاةٍ وَأَلْفُ أَلْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، بَعْدَ الْجَنِّ وَبَعْدَ الْمَلِكِ وَالنُّجُومِ".

فِيكَفِيكَ أَنَّ اللَّهَ صَلَّى بِنَفْسِهِ وَأَمَلَاكُهُ صَلَّتْ عَلَيْهِ وَسَلَّمَتْ

سه عیدی نوورسی

سه‌بارت به "وحدة الوجود"

برای تازیزم!

داوای هندی پروونکرده‌تان له باره‌ی "وحدة الوجود" هوه کردبوو، له کاتیکدا که یه کیک له بریسکه‌کانی مه‌کتووبی سی و یه‌که‌م^(۱) وه‌لامیکی تیروته‌سه‌ل و به‌هیز و پروونی تیدایه سه‌بارت به پای محیدینی کوری عه‌ره‌بی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا.

به‌لام لی‌ره‌دا هه‌ر هینه‌ده‌لین که:

به‌گون‌داندان و وتنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی "وحدة الوجود" به‌خه‌لکی، له‌م کاته‌ی ئیستادا، گه‌لی زیانیان پیده‌گه‌یه‌نیت..

چونکه هه‌روه‌ک ئه‌گه‌ر ته‌شیهات و نموونه‌هیتانه‌وه له ده‌ستی خه‌واصه‌وه ده‌ریجن و برۆنه ده‌ستی عه‌وامه‌وه، یاخود له ده‌ستی زانسته‌وه بکه‌ونه ناو ده‌ستی جه‌ل و نه‌زانی، ئه‌وا وه‌کو حه‌قیقه‌ت وه‌رده‌گیرین^(۲)..

"وحدة الوجود" و پاستیه به‌رزه‌کانی هاوچه‌شنیشی به‌هه‌مان جوړن، چونکه ئه‌گه‌ر بکه‌ونه نیروان که‌سانی عه‌وامی بیتاگا و ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به "کاریه‌ری هۆکاره‌کان" هه‌یه، ئه‌وا ئه‌م مه‌سه‌له‌یه له شیوه‌ی "سروش‌ت" دا وه‌رده‌گرن و، سی‌ی زانی گرنگی لی‌ ده‌بیته‌وه بۆیان:

(۱) واته "بریسکه‌ی نۆه‌م" له کتیبی "بریسکه‌کان". (وه‌رگیر)

(۲) به‌وینه‌ی ئه‌و دوو مه‌لائیکه‌ته‌مه‌زنه‌ی که ناویان "نور" و "حوت" ه، به‌هۆی نه‌تیبی ته‌شیهه‌وه لای عه‌وام شیوه‌ی گایه‌کی مه‌زن و نه‌هه‌نگیکی زه‌به‌ل‌حیان وه‌رگرتوه! (دانەر)

❖ زیانی به‌کم:

هەرچەند مەشرەبی "وحدة الوجود" لە حوکمی ئینکاریکردنی وجودی بوونەوهراندایە لە ئاستی وجودی خوای گەورەدا، بەلام هەتا بپرواوە نێوان چینی عەوامەو، ئەوا بەرە بەرە لەو مەبەستە دوور دەکەوێتەو تالە بیروبۆچوونی بیتاگایانی ئەو چینه‌دا، بە تاییەت ئەوانەیان کە بیریان بە ماددیيات چەپەل بوو، هیندە لە مەبەست دەترازیت کە دەیانگەیه‌نیتە ئینکاری خۆیەتی خوای گەورە لە ئاستی گەردوون و شتانی ماددیدا!

❖ زیانی دووهم:

مەشرەبی "وحدة الوجود" زۆر بە توندی دەست بە رووی پەرورەدگاریتی هەرشتیکی تری غەیری خوای گەورە دەنیت و هەلی دەه‌شیتتەو، تەنانەت ئینکاری غەیری خوا دەکات و باوەر بە بوونی شتیکی تری جگە لە خوا ناکات و بوونی سەرەخۆ نە بو دەروونی بەدخواز و نە بو هیچ شتیک دانائیت. بەلام لەم رۆزگارەدا کە چەمکەکانی "سروش" بەسەر بیروبۆچوونەکانی خەلکدا زال بوون و، دەروونە بەدخوایەکانیش وەك فیرەوینان لێ هاتوو، بە تاییەت ئەوانە کە ئامادەیی ئەوانەیان تێدا بە "نەفسی خۆیان" لە بریی خوای گەورە پەرسستن، نەخوایە لێ سەر دەم و کاتیکدا کە لەخۆبایبوون و خۆپەرستی فووی تێ کراوە و، تارادەیه‌کیش خەلکی بەدیپتەر و دواڕۆژیان لە بیر چوووەتەو.. بێگومان باسکردنی "وحدة الوجود" ئالەم سەر دەمەدا و بو ئەو جۆرە کەسانە - پەنا بە خوا - دەروونی بەدخوای ئەوانە لە پرێ دەترازیتت. تەنانەت ئەوانە لەم رێه‌وه هیندە لە خۆیان بایی دەبن کە ئیتر دەروینان جیتی هیچ شتیکی تری تێدا نەبیتتەو!

❖ زیانی سێهەم:

ئەم مەشرەبه هەندێ بیروبۆچوونی ئەوتۆ لە مرۆفدا بەجیدەهیتت کە شایانی "پتووستی بوون"ی زاتی شکۆمەندی خواوەندی، کە زاتیکە دوورە لە

ناتەواوى و نەنگى و ئالوگۆر و لەتبوون و جىگرتن و، ئەو شتانەى كە ھەرگىزاو ھەرگىز لەگەل ئەو خاوتىنەى زاتى خواى گەورەدا ناگونجىت. بۆيە ئەم مەشرەبە - بەم بۆنەبەو - دەبىت بەھۆى چەند تەلفىتىكى بەتال و ناپەوا.

بەلج، ئەو كەسەى لە بارەى "وحدة الوجود" ھە دەدووت، دەبى بە ھزر و بىرى خۆى لە زەويەو بەرەو ئاسمانەكان بەرز بىتەو، و سەرچەمى بوونەوران لە پشسەرى خۆيەو بەجىھىلەت و، روانىنى تەنھا ئاراستەى عەرشى بلىند بكات و، لە حالەتى نوقم بوون (ئىستىغراق) دا بوونەوران بە "نەبوو" دا بىتت.

ئەو كاتە بە "ھىزى ئىمان" دەتوانىت بىتت كە ھەموو شتىك پراستەوخۆ لە خواوەندى تاك و تەنياويە.

دەنا ئەو كەسەى لە پشسى ئەم بوونەورانەو پراوستانەو و لەويە بۆيان دەروانىت و، ھۆكارەكان لە بەردەمى خۆيدا دەبىتت و، لە زەويەو تەماشە دەكات. لەوانە بە "كارىگەرى ھۆكارەكان" دا نوقم بىتت و بکەوتە ناو زەلكاوى "سروشت" ھە.

بەلام ئەو كەسەى كە ھەك جەلالەددىنى رۆمى^(١) بە فىكەر و بىر بۆ عەرشى مەزن سەردەكەوتت، دەتوانى بلىت:

(١) مەولانا جەلالەددىنى رۆمى لە شارى (بەلەخ) لە داىك بوو و لە شارى (قۆنە) ش كۆچى دواى كردوو. لە نىوان سالتەكانى: (٦٠٤-٦٧٢ك/١٢٠٧-١٢٧٣ز) دا زىاو. لە فىقھى حەنفى و سەرچەمى زانستەكانى رۆزگارى خۆيدا زانابەكى بەناوبانگ و بەتوانا بوو، و دواى وەفاتى باوكى لە سالى (٦٢٨ك) دا لە چوار قوتابخانەى شارى "قۆنە" دا دەرسى وتوو. پاشان رىبازى تەسەووفى گرتوو. تەبەر و (شەمسى تەبرىزى) لەم بوارەدا پابەرىي كردوو. پاشان تەرىقەتى "مەولەوى" دامەزراندوو. گەلى بەرھەمى دواى خۆى بەجىھتشتوو، ھەك (فە ما فە، ديوان شمس تبرىزى، ديوان كبرى) بەلام بەناوبانگترىيان (مەسنەوى مەعنىوى) بە كە بىست و شەش ھەزار بەيتى شىعەرە بە زمانى فارسى و، بۆ

"گوئی پابگره و دهرگای بیستنت بکهره وه، چونکه نه و شته ی که له حهق ته علا ده بیستنت، ده شتوانیت له هه موو که سیتیکی بیستنت" ..

ده نا نه و که سه ی که نه توانیت وه که نه و بۆ ته م پله بلنده بهرز بیته وه و، سه رجهم بوونه وهران له عهر شه وه تا فهرش به وینه ی چهند ئاوینه یه که نه بیستنت بۆ تیادره و شان وه ی ناوه جوانه کانی خوا وه ند، گهر پتی بلیتت: "گوئی له هه موو شتیک پابگره، چونکه گوفتاری خوای لی ده بیستنت" نه و گرفتاری چهنده ها بۆ چوونی به تال و نار ه و و دزی حه قیقه ت ده بیت، وه که نه وه ی له ناوه روک و مه عنادا له عهر شه وه به ره و فهرش که و تبتته خواره وه!

﴿قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ (الأنعام: ٩١).

ما للترابِ ولربِّ الأربابِ!؟

سُبْحَانَ مَنْ تَقَدَّسَ عَنِ الْأَشْبَاهِ ذَاتُهُ، وَتَنَزَّهَتْ عَنِ مُشَابَهَةِ الْأَمْثَالِ صِفَاتُهُ، وَشَهَدَ عَلَى رُبُوبِيَّتِهِ آيَاتُهُ، جَلَّ جَلَالُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ.

سه عیدی نوورسی

چهندين زمانى جيهانى وه رگيرپراوه و بروه به هوى بلاويونه وهى ناوبانگى مه ولانا له سه رتاسه رى جيهاندا. بۆ زانينى دريژه ي ژيانى پروانه: (مولانا جلال الدين الرومى فى حياتة وشعره، تاليف: الدكتور محمد عبدالسلام الكفافي، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٧١) هه روه ها به رگى يه كه مى: (رجال الفكر والدعوة فى الإسلام) نووسينى خوالينخوشبوو (السيد أبو الحسن الندوي). (وه رگير)

وه لآمی پر سیاریک

تهونده کاتی پیوستم به دسته وه نییه که به اوردیک له نیوان بیروبوچونه کانی هه ریه که له "مستهفا صهبری"^(۱) و "مووسا باکوف"^(۲) دا بکه م. به لآم هینده ده لیم که:

یه کیکیان زیاد له پیوست پوچووه و، تهوی تریشیان هندی حقیقه تی پشتگویی خستووه. چونکه هه رچه نده "مستهفا صهبری" له چاو "مووسا باکوف" دا له بهر گریه کانیدا له سه ر حه قه، به لآم مافی شکاندنی که سی محیدینی کوری عه ره بی نییه، که یه کیکه له که سیتییه ده راسا کانی زانسته ئیسلامیه کان.

به لآم، محیدینی کوری عه ره بی بو خوی وه رگراوه و له سه ر پئی هیدایه ته، به لآم له هه موو نووسراوه کانیدا رابه ر و پئیشانده ر و پیشه نگ نییه بو خه لکی، چونکه زوری جار به بچا و کردنی میزانی راستیه کانی شهرع هه نگاو ده نیت و، به پیچه وانه ی قاعیده و ده ستوره کانی ته هلی سونه ت ره فتار

-
- (۱) مستهفا صهبری (۱۸۶۹-۱۹۵۴ ز) شیخولئیسلامی ده ولته تی عوسمانی بووه و، به ره نگاری بزوتنه وه ی که مالیست بووه ته وه. دواتر کۆچی کردووه بو میسر. گرنگترینی به ره مه کانی بریتیه له "موقف العقل والعلم والعالم من رب العالمین و عبادہ المرسلین". (وه رگتیر)
- (۲) مووسا جاروللا باکوف "تورکستانی و قازانییه و، شیخولئیسلامی ده ولته تی پرووسیا قه یسه ری بووه. ماوه یه که به مه به سستی پرگاریبوون له پزئیمی قه یسه ری پشتی شوژی به لشفیکی گرت، به لآم دواپی راستییه ته و شوژی بۆ ده رکه وت و، چه ندین جار به ند کرا. به زور ولاندا گه پراوه و، نریکه ی سه د و بیست کتییی له بنابه ته جؤراو جؤره کانی ئیسلامدا داناووه. را و بوچوونه کانی رووکاری نوئیخوازیان له خو گرتووه. گرنگترین به ره مه کانی بریتیه له "الوشیعة فی نقض عقائد الشیعة". له قاهره کۆچی دواپی کردووه. (وه رگتیر)

دهکات و، هندی له گوفتاره کانیشی به پروالته گومرایی ده گه یه نیت، هرچه ندهش خوی له گومرایی به ریه. چونکه هندی جار گوفتار له پروالته تدا به "کوفر" دهرده که ویت به لام خاوه نه که ی به "کافر" دانانریت..

جا "مسته فاصه بری" هم خالانه ی ره چاو نه کردووه، بویه له پشتگیری کردیندا بو قاعیده و دستوره کانی "ته هلی سوننه ت" هندی شتی پشتگوی خستووه و دوو چاری "تفریط" بووه.

به لام "موسا باکوف" به بونه ی ئه و بیروبو چوونانه ی خویه وه که شان به شانی شارستانیتیه و زور به توندی لایه نی نویخوازی ده گریته، ئه وا گه لی جار به هه له دا ده چیت، چونکه هندی له راستیه کانی ئیسلام به چند ته ئوبولیکی هه له ده ستکاری دهکات و، که سیتی و هرنه گراوی وهك "ته بولعه لای مه عرپی" ده خاته ئاستیکی به رزتر له هی زانایانی لیکۆله ری ئیسلام و، زیاد له پیویست له لایه نگرته توندوتیژیدا بو ئه و مه سه لانه رۆچووه که محیدینی عهره بی تیایاندا پیچه وانه ی ته هلی سوننه تی کردووه و، له گه ل بیروبو چوونه کانی ئه مدا یه کیان گرتووه.

شیخ محیدین خوی وتوویه تی:

"تحرمُ مطالعة کتُبنا علی مَنْ لیس مِنّا".

واته: خویندنه وه ی کتیبه کانمان حهرامه له و که سانه ی شاره زای مه قامی

ئیمه نین.

به لی، خویندنه وه ی کتیبه کانی شیخ محیدین، به تایبته ئه و مه سه لانه ی که له "وحدة الوجود" ده دوتین، له م سه رده مه دا زیانی هیه.

سه عیدی نورسی

تېراماتېك له پهنجرهه به نديخانه وه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كاتې له پهنجرهه به نديخانه وه و له چاويلكهه "بیرکردنه وهم له دواروژ و نيگه رانيم بۆ تاينده" سه يری پيکه نينه گريانه پنه کاني مرؤم ده کرد له فيستي قالي پهنگيني شهودا، په کسه له بهردهم بينيني نه نديشه مدا هم بارودوخه خواره وهم لي ده رکهوت:

وهك نه وهی له سه شاشهه سينه مادا بارودوخه کاني ژيانی نه وه كه سانه ده بينريت كه ئيستا له ناو گوره کانياندا پراکشاون..

به هه مان شپوه منيش ترمی بزوك و جوولایوی نه و خاوه ن گورانه له پيش چاوی خومدا بينی كه له تاينده به كي نزيكدا ده مرن و ده پونه ناو گوره کانيان! بويه تازار و ههستی بيزاری سهريان تیکردم و، بۆ حالی نه وانهی كه ئيستا له پيکه نيندان، دامه پرمهه گريان!

پاشان سهردانی ژیریی خوم کرد و له "حه قيقهت" م پرسى: هم نه نديشه به چيه؟!

"حه قيقهت" وه لامی دامه وه كه:

پينج كهس له وه پهنجا كه سه به دبه ختانهه كه ئيستا وا پنده كه نن و له خوشی و شادمانيدان، دواي پهنجا سالی تر ده بينيت پير و په ككه و تهن و، پشتيان چه ميوه ته وه و، ته مه نيشيان خوی له هفتا سال داوه!
چل و پينج دانه كهه ي تريشيان له ناو گوره کانياندا له شيان شی ده بيته وه و ده بنه وه به گل!

که واته ټو ږوخساره جوان و پټکه نینه شادمانانه، دوايی هه لده گه رتته وه و پټچه وانه ده بنه وه! خو به پټی ده ستوری "كُلُّ آتٍ قَرِيبٌ"^(۱) بېینی ټو و شتانه ی که له مه ولا دین، وه که ټو هی ټیستا هاتین و ږوویان دابیت، کارنکی حقه و راستی له خو گرتوه. که واته ټو و شتانه ی بېینتن، هه موویان راستین و هیچیان ټه نديشه نین.

جا مادهم ټو و پټکه نینه غه فله ت نامیزانه ی دنیا، تیکرا کاتی و له ناوچوون و، ټم چه شنه حالته تازا به خوش و گریان هیننه رانه یان له خو دا شاردو و ته وه، ټو ده بچ ته نها یه که شت هه بیت "دل" ی مرقفی به دبه ختی عاشقی "هه میسه یی" خوش بکات و، شادمانی به "گیان" ی شهیدا و تامه زرزی "مانه وه" و "نهمری" ی ټو به خشیت، که ټو ویش بریتیه له گه مه و گالته و گه پی خاوین و چند دلخوسی و شادمانیه که له چوارچیوه ی شهردان و به ووی پاداشته که شیانه وه "مانه وه" به ده ست ده هینتن، هاو دم له گه ل شوکرانه بژیریه کدا که به دلنیایی و دلیداری و دوور له بیتاگایی ټه نجام بدرت.

جا بو ټو هی ږوژانی جهژن "بیتاگایی" له ناو دهروونه کاند پاره نه سیتیت و پاشان مرقف له بازنه ی شهرع دهرنه کات، فرموده پیروزه کان گه لی هاندانی زور و به هیزیان تیدایه له سهر شوکرانه و یادی خوی گوره له و ږوژانه دا. چونکه به م کاره نیعمه ته کانی "خوسی" و "شادمانی" دهن به شوکرانه بژیریه کی ټو تو که نیعمه ت زیاد و به رده وام بکات، له بهر ټو هی "شوکر" نیعمه ت زیاد ده کات و، بیتاگایش نایه تلیت و لایده بات.

سه عیدی نوورسی

(۱) رواه ابن مردويه عن ابن مسعود مرفوعاً وموقوفاً، ورواه البيهقي في الأسماء والصفات عن أبي شهاب مرسلاً. (كشف الخفاء ۱۱۴/۲). (وهو رگير، له چاپی عره بیسی "اللمعات" وه)

دهروونی بهدخواز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به کینک له سه رنجه کانی ثابته تی پیروزی:

﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ۵۳).

ههروهه فهرموودهی پیروزی: "أَعْدَىٰ عَدُوِّكَ نَفْسُكَ الَّتِي بَيْنَ جَنبَيْكَ" (۱).
به لئی، نهو کهسهی که دهروونی بهدخوازی پاکزنه کراوی خوی خوش
بویت و لئی رازی بیت، له راستیدا هیچ کهسیکی تری خوش ناویت. تهنانهت
نه گهر خوشه ویستی بهرامبهر کهسیکی تر ده ربیریت، نهوا له ناخی دلیهوه
خوشی ناویت و، له وانیه به تنها له بهر بهرزه ونه ندیه کانی و نهو سوودهی لیهوه
چاوه رینی ده کات، نهو خوشه ویستییهی له پروودا بنوینت!
نهو مروفهی که نه مه حالیه تی، هه میسه له هه ولی نه وه دایه خوی لای
خه لکی خوشه ویست بکات و ره زامه ندیانی ده ستگیر بیت و، له م پتناوه شدا
هیچ قسوور و ناته واوییه ک بو خوی دانانیت، به لکو به چه شنی

(۱) "أعدى أعدائك نفسك التي بين جنبك"، رواه البيهقي في الزهد بإسناد ضعيف وله شاهد من حديث أنس. والمشهور على الألسنة: أعدى عدوك.. إهـ (كشف الخفاء ۱/۱۴۳)
قال العراقي في تخریج الإحياء (كتاب عجائب القلب): أخرجه البيهقي في كتاب الزهد من
حديث ابن عباس، وفيه محمد بن عبد الرحمن بن غزوان أحد الوضاعين. إهـ وقال الزبيدي
في شرح الإحياء ۲۰۶/۷ تعقياً على العراقي: وجدت بخط ابن حجر ما نصه: وللحديث
طرق أخرى غير هذه من حديث أنس. (وهو ركيز، له چاپه عه ره بيه كهی "اللعمات" هوه)

پاريزهر (محامي) يکي دلسوز بؤ مه به سستی "ته بريه بوون" به رگری له خوئی ده کات و، به چندها موبالغه به لکو درؤ و ده له سهش به شان و بالی خویدا ده خوینتیت، تاکو له هممو نهنگی و ناته و اوویه ک پاکي بکاته وه، تا ده یگه په نیتته راده ی ته قدیسکردن..

به لکو به وه شه وه پاناوه سستی و له وهش زیاتر پیی لی راده کیتسیت، تا ده یگه په نیتته نه وه ی ناوهرؤکی ئەم ئایه ته ی تیدا بیتته دی که ده فهرموی:

﴿مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ (الفرقان: ٤٣)..

ئیر ته و کاته زله ی یه ک له دوا ی یه کی ئەم ئایه ته ده چیژیت و، به رامبه ر به و مدح و ستایشه ی که بؤ خوئی ره وای ده بینی، خه لکی پشتی لی هه لده کهن و.. به رامبه ر به وهش که خوئی لای خه لک خو شه ویست ده کرد، ره زای لایان قورس ده بیت و، له ئەنجامدا پیچه وانه ی مه به سته کانی خوئی دینه پی!

ئهمه سه ره رای نه وه ی که به بؤنه ی ریاکاری له و کرده وانه دا که بؤ دوا پرؤژ ده کترین، ئیخلاسیش له ده ست دهادت و، له به رده م هه ست و هه و و ئاره زوووه کانیدا، که پاشه پرؤژ نابین و بیر له ئەنجامه کان ناکه نه وه و ته نها حه زیان له تام و له زته ی کاتی ئیستایه، ئەم له به رامبه ر یانه وه ده سته پاچه ده مینیت. ته نانه ت هه و و ئاره زوووه سه ر لی شتوینه کانی، بؤ جو ره ها کاری و هانی ده ده ن که له به ر له زته و هر گرتنی له چیژیکه که می یه ک سه عاتی، سالیکی ته و او، به لکو له وانه یه ده سالی ره به قیش له به ندیخانه کاندا ته مه ن بیاته سه ر و، به و جو ره سزای دادگه رانه ی خوئی به چیژیت..

هه ممو ئەمانه شی له پیناوی دامرکاندن گایانی توله سه نده نه وه و، ئاره زوو ی له خو بایی بوون - که خوله کیکیش ناخایه نیت - دینه ری.

ئهو مرؤفه له مه دا وه ک ئهو مناله نه فامه وایه که نرخه ی ئهو جزمه ی قورئان نازانیت که ده رسی تیدا ده خوینتیت و، ده چی به پارچه شیرینییه کی ده گورپته وه. ئەمیش کرده وه چاکه کانی، که له ئەلماس به نرخترن، به چهنده شتیکی پینرخه ی

وهك شووشه ورده یان ده گورته وه، كه بریتین له: هه ست و هه وا و ئاره زوو و له خو بایبیوون ..

دیاره بهم کاره شی زیانیکه گه لی مه زن ده کات، له شتیکدا که ده بوو قازانجی زور و باشی لی بکر دایه!
اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ شَرِّ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ.

پرسیارک

پرسیار:

چون "مانه وهی هه میسه ی" له به ندیخانه ی دوزخه خدا، به سزایه کی دادگه رانه داده نریت، بو "تاوانی کوفر" یتک که له زه مانیکه کورتدا کراوه؟
وه لام:

تاوانی "کوشتن" که له یه ک خوله کدا نه نجام ده دریت، به حهوت ملیون و هه شتسه د و هه شتا و چوار هه زار خوله ک "به ندرکن" سزای بو داده نریت، له و پرووه وه که سال له سیسه د و شه ست و پینج روژ پیکدیت. جا ته گهر ته م سزایه به لای مرو فوه یاسایه کی دادگه رانه بیت، ته وا به پیی ته م یاسا دادگه رانه به ی مرو ف که سیک بیست سالی ته مه نی به کافر ی بیاته سهر و به کافریش بمریت، شایسته ی به ندرکنیکه که په نجا و حهوت ترلیون و دووسه د و یه ک ملیار و دووسه د ملیون سال بخایه نیت! له و پرووه وه که خوله کیکه ماوه ی کافر بوون به رامبه ر هه زار تاوانی "کوشتن" داده نریت. ده شتوانریت له مه وه پرووی پیکه وه گونجانی ته م تاوانه له گه ل دادگه رسی ته و فره میشته ی خوی گه وره دا بزانیته که ده فره موی: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ (البینه: ۸).

نه پیتی په یوه نندی نیوان هم دوو ژماره ته واو له یه کتر دووره له وده ایه که:
 هه ریک له تاوانی "کوفر" و "کوشتن" پروخاندن و کاولکاری و
 ده ستریزیکردن بۆ سه ر خه لکی و کاریگه ریشیان که سانی تر ده گریته وه،
 چونکه تاوانی "کوشتن" که له یه ک خوله کدا نه نجام ده دریت، به پیتی پروالته تی
 حال به لای که مه وه پازده سالی ژبانی کوژراوه که له ناو ده بات، بۆیه له بری
 نه و ساوویه بابای قاتل به ند ده کریت. ئنجا ته نها یه ک خوله کی تاوانی
 "کوفر" یش که بریتیه له ئینکاری هه زار و یه ک ناوی جوانی خوای گه وره ..
 ناشیرینکردنی نه خوشونیگاره ناوازه کانی نه و ناوانه .. ده ستریزیکردنی بۆ سه ر مافی
 بوونه وهران .. ئینکاری کردنی که مالاتیان .. به دروخسته وه ی به لگه
 له ژماره به دهره کانی وه حدانییه ت .. وهرنه گرتنی شایه تیدانی نه و به لگانه ..
 یه ک خوله کی تاوانی "کوفر" که نه مه ناوهره که که یه تی، مروقی کافر بۆ زیاتر
 له هه زار سال ده هاوئته بنکی "أَسْفَلَ سَافِلِينَ" هوه و، له فرمایشتی:
 ﴿خَالِدِينَ﴾ ی خوای گه وره دا به نندی ده کات!

سه عیدی نوورسی

یه ککه و تئیکی ناسکی پر له واتا

ماده ی ژماره (۱۶۳) ی قانون، که قوتابییانی نووری پی تاوانبار
 ده کریت و، له رییه وه داوای سزادانیان پیش چاوی دادگا ده خریت، هم ژماره یه
 له گه ل ژماره ی نه و نه دمانه ی په رله ماندا یه ک ده گریته وه که زه زامه ندییان نواند
 له سه ر لایحه یه کی په رله مان که تاییه ت بوو به به خشینی سه دو په نجا هه زار لیره

بو بنياتانی قوتابخانهی دانهری "په يامه کانی نور" که ژماره يان ۱۶۳ نوينه بو له نيوان دووسه د نوينه ری نه نجومه نی نه ته وهی تورکيادا!
جا هم ته و افوقه له واتادا ده لیت: نیمزاکردنی سهد و شهست و سئ
نوينه ری حکومته تی کوماری، له پرووی ریزلینان و سهر سوورمانه وه بهرامبر به
خزمه تگوزاریه کانی دانهری نه و په يامانه، بیگومان حوکمی مادهی ژماره
(۱۶۳) سه بارهت به و دانهره به تال ده کاته وه!

هروه ها په کيکی تر له و ته و افوقه ناسک و خاوه ن و اتایانه نه وه په که:
گرتنی دانهری "په يامه کانی نور" و قوتابیانی له بهرواری
۲۷/نیسانی/۱۹۳۵ دا بو، که چی بریاری دادگا سه بارهت به وان له بهرواری
۱۹/ثابی/۱۹۳۵ دا بو. واته دوی سهد و بازده پوژ. خو هم ژماره يه ش له گه ل
ژماره ی کتیبه کانی په يامی نوردا په ک ده گرتنه وه که سهد و بازده کتیبین و سهد و
بیست و هه شت په يامیان له خو گرتوه. هروه که له گه ل ژماره ی نه و
سهد و بازده قوتابیانی نوریشدا په ک ده گرتنه وه که تومه تبار کراون و، بو
مه بهستی لیپرسینه وه و لیکنولینه وه گیران و به ندرکان.
جا هم ته و افوقه به لگه په له سهر نه وهی که نه و موسیبه ته ی دانهری
په يامه کانی نور و قوتابیانی دوو چاری بوون، ته نها به ده ستیکی چاودیری
خوایی ریکنده خرین^(۱).

(۱) جینی سهرنجه که په کم جار همدنک له قوتابیانی نور ده ستگیر کران له بهرواری
۲۵/نیسانی/۱۹۳۵ دا بو، ژماره ی نه وانه ش که به بریاری دادگا تاوانبار کران (۱۱۷) که س
بو، چونکه ناوی دوو که سیان دوویات بو بووه وه! به مه ش ژماره ی نه و (۱۱۷) قوتابییه
له گه ل ژماره ی پوژه کانی گرتیاندا په ک ده گرتنه وه که (۱۱۷) پوژ بو، له بهرواری گرتنی نه و
چهنه قوتابییه و تا پوژری بریاری دادگا!
هم ته و افوقه ش نهرم و نیانیه کی تر ناوتنه ی ته و افوقه کانی پتیشو ده کات. (دانه)

سهرنجی بیست و هه شته می
بریسکه ی بیست و هه شته م

روونکردنه وهی سی مه سه له

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ
وَاصِبٌ ﴿إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ (الصافات: ۸-۱۰)
﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ (الملك: ۵)

وا به بۆنه ی ئیعتراز نکه وه که له لایه ن گومرایانه وه و له شتی وه ی ره خه نده دا
ئاراسته ده کریت، سه رنجیکی گرنگی نیوان سه رنجه کانی ئەم ئایه تانه و
ئایه ته کانی تری هاوچه شنیان پروون ده که یه وه.
ئەم ئایه ته پیروزانه ئە وه ده گه یه نن که:

جاسووسه کانی جیننی و شه ی تانه کان، به دزییه وه گوئ له هه وائی
ئاسمانه کان ده گرن و، له وئوه هه وائی غه یبی بۆ کاهین و ماددییه کان و ئەوانه
ده هیننه وه که له "تحضیر الأرواح" دا کار ده که ن. به لام له کاتی سه ره تای
نازل بوونی وه حیدا و بۆ ئە وه ی هیج شتیک وه حی نه ئالوزینتیت و کاری
تینه کات، ریی له م هه وئه یئان و جاسووسییه به رده واهه ی ئە و جاسووسانه
گیرا و، له جاران زیاتر به تیره ستیره کان (الشهاب) تیره باران کران.
وا له م باره یه وه - زۆر به بوختی - وه لامی پرسیاریکی یه کجار گرنگی سی
لقی ده ده یه وه.

پرسیار:

مرؤف وا له م ئایه تانه ی سهره وه ده گات که:

بؤ مه بهستی سووسه کردن و وهرگرتنی هه والی غهیی، ته نانه ت له رووداوی جوزئیشدا، بگره له رووداوه که سییه کانیشدا، جاسووسی شهیتانه کان خزیان ده گه یه ننه مه مله که تی ناسمانه کان، که تابلیتی دوورن و، هه موو شهیتانیک ده توانیت له هه جیگایه که وه بیه ویت بجیته ناو ناسمانه کان و نه گهرچی به شتیه یه کی پچر پچریش بیت گوئی له وه هه والی بگریت و بیهیتیه وه بؤ زه وی.. جا ئه م واتایه ی که له م ئایه ته پیروزانه وه ورده گیری ت، ژیری و دانایی قبولی ناکه ن و وه ری ناگرن..

پاشان هه ندیک له پیغه مبه ران که خاوه نی په یامن و ئه ولیا کانیش که دارای که رامه تن، به ده قی ئایه ت، به رووبومه کانی ئه و به هه شته یان که له سه رووی ناسمانه به رزه کانه وه یه به چه شنیک دیته ده ست وه ک بلتی له شویتیکی نزیکه وه وه ریگرن و، هه ندی جاریش له نزیکه وه به هه شت ده بین..

خو ئه م مه سه له یه ش ئه و په ری دووری له و په ری نزیکیدا ده گه یه نیت، به چه شنیک که له ژیری ئه م سه رده مه دا جیی شتی و نابیته وه..

پاشان باسکردنی حاله ت و رووداویکی جوزئی که سیتی جوزئی لای "هاوده منانی بلند"ی ناسمانه به رز و یه کجار فراوانه کان، له گه ل کاری به رتیه بردنی ئه م گه ردوونه دا ناگونجیت که به و په ری دانایی به رتیه ده بریت..

ناشکراشه که ئه م سن مه سه له یه له حه قیقه ته ئیسلامیه کان ده ژمیرین!؟

وه لام:

یه که م:

ئایه تی پیروزی: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّاطِطِينَ﴾ ئه وه ده گه یه نیت که جاسووسی شهیتانه کان بؤ مه بهستی

سووسه‌کردن، هه‌وئسی سه‌رکه‌وتن به‌رهو ئاسمانه‌کان ده‌دهن. به‌لام به ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان له‌وی ده‌رده‌کړین.

له‌وتی پازده‌همدا زۆر به‌رڼکوپټکی له‌م مه‌سه‌له‌یه دواوم و، به‌چه‌شنتیک چه‌سپاندوومه که‌قه‌ناعه‌ت به‌سه‌رسه‌خترین که‌سی ماددیش بیه‌خشیت، به‌لکو پټی پازی بیت و ناچاری بکات بڼه‌نگ بیت. ئه‌ویش له‌رټی حه‌وت پښه‌کیی گومانبری ئه‌وتووه که‌وه‌ک حه‌وت پله‌وان بو سه‌رکه‌وتن به‌رهو تڼگه‌یشتن له‌م ئایه‌ته‌پروژه.

دووهم:

به‌نمونه‌یه‌ک ئاماژه‌بو ئه‌م سڼ حه‌قیقه‌ته‌ئیسلامیه‌ده‌که‌ین که‌وا گومان ده‌برټ له‌زیریه‌وه‌دوور بن. تا‌کو له‌م پڼه‌وه‌له‌زه‌ینه‌کورت و ته‌سه‌که‌کانه‌وه‌نزیکیان بخه‌پنه‌وه:

وا دابنڼی فه‌رمانگه‌ی "سه‌ربازی"ی حکوومه‌تیک که‌وتبڼته‌خوړه‌لانی ولات و، فه‌رمانگه‌ی "دادگه‌ری"شی له‌خوړئاوا و، فه‌رمانگه‌ی "په‌روه‌ده‌و زانسته‌کان"یش له‌باکوور و، فه‌رمانگه‌ی "کاروباری ئایینی"ش (مه‌شیه‌خه‌ت) له‌باشوور و، فه‌رمانگه‌ی "کارمه‌نده‌ئیداری"یه‌کانیش له‌ناوه‌پراستی ولاتدا بیت... هتد.

جا هه‌رچه‌نده‌ئهم فه‌رمانگانه‌ی حکوومه‌ت ئاوا له‌یه‌کتربیه‌وه‌دوورن، که‌چی گه‌ر له‌رټی ته‌له‌فۆن و ته‌لگرافه‌وه‌په‌یوه‌ندیی ته‌واوته‌ی به‌یه‌که‌وه‌بکه‌ن، ئه‌وا سه‌رانسه‌ی ولات وه‌کو ته‌نها یه‌ک فه‌رمانگه‌ی لڼ دټ که‌فه‌رمانگه‌ی دادگه‌ری، یان سه‌ربازی، یان ئایینی، یان ئیداریه‌... هتد.

نمونه‌یه‌کی تر: هه‌ندی جار پڼ ده‌که‌وت که‌چه‌ند ولاتیکي جیا‌جیای خاوه‌ن پایته‌ختی جیا‌واز، پڼکه‌وه‌و به‌چه‌ند ده‌سته‌لاتیکي جیا‌جیا له‌مه‌مله‌که‌تیکدا به‌شداری ده‌که‌ن، له‌رووی به‌رژه‌وه‌ندیه‌ئیس‌تیماریه‌کانیان له‌و

ولآته دا، يان له بهر نيمتيازی تايه تيبان له وږدا، يا خود له رووی مامه له ی بازرگانی و شتی تریشه وه..

جا هه موو په کيک له و حکومو مه تانه له رووی نيمتيازه کانی خو په وه له و ولآته دا په يوه ندييه کی تايه تيبی به هاو لآتيانی ئه و ده و له ته وه ده بيت. خو هه رچهنده ئه و هاو لآتيانه يه ک په عيه ت و يه ک نه ته وه ن، که چی مامه له کانی ئه و حکومو مه ته جيا جيا و يه کجار دووران له يه ک به يه کی هه موو مآليکی ئه و ولآته دا کار تک ده کات له يه کتری نزيکیان بخاته وه و بهر يه کتر بکه ون. ته نانه ت له هه موو مرؤفئیکيشدا به شداري ده کهن، به راده يه ک که مه سه له جوزئيه کانی ئه و ولآتانه له بازنه جوزئيه کانیاندا ده بيسرئين که خاله کانی بهر يه ککه و تن و ليک نزيکبو ونه وه يانه له وږدا، بی ته وه ی هه موو په کيک له و مه سه له جوزئيه ناهش له بازنه کولليه که وه ر بگير ي ت. به لآم کاتی که له و مه سه له جوزئيه ناهه ده کؤ لئه وه به جوړ تک لیبان ده و ږتن که وه ک بلئی له فه رمانگه کولليه که وه ر گيرابن، له بهر په يوه نديی ئه و با به ته جوزئيه ناهه به ياسا هه مه کيه کانی ئه و بازنه کولليه وه و، شپوه يه کيشيان ده در ي تئ که ده لئی ئه و مه سه له يه له بازنه ی کولليه که دا خراوه ته بهر باس و ليکؤ لئه وه!

به م جوړه و له بهر رووناکيی ئه م دوو نمونه يه دا ده لئين:

مه ممله که تی ناسمانه کان، که له رووی مه لېه نند و پایته خته وه تابلئی له يه کتريه وه دوورن، دارای چهندين ته له فونی مه عنه وين که به ره و دلئی خه لکی له مه ممله که تی زویدا پراکيشراون. ئه مه جگه له وه ی که جيهانی ناسمانه کان به ته نها سه ر په ر شتي کردنی جيهانی مادديان له ئه سترؤ نه رواه، به لکو له گه ل ئه وه شدا سه ر په ر شتيی "جيهانی ئه پراح" و "جيهانی مه له کووت" یش ده کهن، بؤيه جيهانی ناسمانه کان له روويه که وه و له ژير په رده وه ده وړانده وری جيهانی بينراو (شهادة) ی دا وه..

هه‌روه‌ها به‌هه‌شتیش که یه‌کټکه له جیهانه باقیه‌کان و خانه‌ی مانه‌وه، هه‌رچه‌نده تابلیتی دووره، که چی به چه‌شنتیکی نوورانی بازنه‌ی ته‌سه‌رپروفاتی فراوان بووه و له ژئر په‌رده‌ی جیهانی بینه‌راودا به‌ره‌وه‌موو لایه‌ک بلاو بووه‌ته‌وه.

ئنجاه هه‌رچه‌نده مه‌لبه‌نده‌کانی ئه‌وه‌هه‌ستانه‌ش جیا‌جیا‌یه که کردگاری شکۆ‌مه‌ند و دانا به دانست و توانستی خو‌ی له "سه‌ر"ی مرؤفدا داینان، که چی هه‌ریه‌که‌یان به‌سه‌ر هه‌موو جه‌سته‌دا زاله و سه‌رانسه‌ری جه‌سته له ناوه‌ندی بازنه‌ی ته‌سه‌رپروفیدایه.

جا گه‌ردوونیش، که مرؤفټیکی یه‌کجار گه‌وره‌یه و هه‌زاران جیهانی وه‌ک بازنه‌هاوچه‌ق و له‌ناو یه‌که‌کانی له‌خو‌گرتوه، به‌هه‌مان جو‌ره..

ئه‌وه‌تا ئه‌وه بارودووخ و رووداوانه‌ی که له‌وه‌جیهانانه‌دا روو ده‌دن، له‌رووی جوژئیات و کوللیات و تایبه‌تکاریه‌کان و گه‌وره‌یی ئه‌وه‌رووداوانه‌وه، هه‌موو ده‌بینه‌رین و له‌به‌رچاودان.

به‌واتایه‌ی که حاله‌ت و رووداوه جوژئییه‌کان له شو‌ینه‌نزیک و جوژئییه‌کانه‌وه ده‌بینه‌رین، که چی رووداوه کوللییه‌کان و کاروباره مه‌زنه‌کان له مه‌قامه‌ کوللی و گه‌وره‌کانه‌وه ده‌بینه‌رین.

به‌لام هه‌ندی جار رووداوتیکی جوژئیی تایبه‌ت، به‌سه‌ر جیهانئیکی مه‌زندا زال ده‌بیست و، ئیتر له هه‌ر شو‌ئټیکه‌وه گو‌ی رابگیرئیت ئه‌وه‌رووداوه ده‌بیسترتت..

هه‌ندی جاری تر چه‌نده‌ها سه‌ریازی زور و زه‌به‌نده‌کو ده‌کریته‌وه، بو مه‌به‌ستی ده‌رخستنی سام و شکۆ و مه‌زینی ده‌سته‌لات، نه‌ک له‌به‌ر هیتزی دوژمن. بو‌نموونه:

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رووداوی پیغه‌مبه‌رئیتی هه‌زه‌رتی محهمهد ﷺ و نازلبوونی وه‌حیی قورئانی، رووداوتیکی گه‌وره و شکۆمه‌نده، ئه‌وا سه‌رانسه‌ری جیهانی

ئاسمانەكان، بەلكو تەنانت ھەموو سووچ و گۆشەيەكىشى بۇ ئەم مەبەستە ئامادەيە و، لە بورجە گەورەكانى ئەو ئاسمانە بەرز و تەواو دوورانەدا پاسەوانەكان ريز ريز راوہستان و لە ئەستىرەكانەوہ مەنجهنىق دەھاوئىژن، تاكو جاسوسى شەيتانەكانى لى دەرىكەن و لە ئاسمانەكان دوورىان بخەنەوہ.

جا كە ئايەتە پىرۆزەكە ئەم مەسەلەيە بەم چەشنە ئاشكرا دەكات و پەجمى زۆر و زەبەندەي شەياتىن و تىربارانىان بە تىرەستىرەكان دەردەخات، بە تايەتى ئەو كاتە و لە سەرەتاي نازل بوونى "وہى" دا، ئەم كارە ئامازەيەكى پەرورەزدگارىي ئاشكرا دەكات كە پەلەي گەورەيى وەحىي قورئان و بريسكانەوہي دەستەلاتى دەردەخات و، پەلەي تەواو حەقبوون و راستى و دروستى قورئان رادەگەيەنىت، كە لە رادەيەكدايە نە لە بەردەمى و نە لە پشتەوہي و نە لە ھىچ لايەكەوہ ناپەوہايى توخنى ناكەوئت.

بەم جۆرە، قورئانى پىرۆز ئەم راگەياندەنە گەردوونىيە مەزنە دەردەپىرت و، پەنجەش بۇ ئەو ئامازەكردنە ئاسمانىيە رادەكىشىت.

بەلئى، ئاشكراكردنى ئەم ئامازە ئاسمانىيە گەورانە و دەرخستنى زۆرانبازي شەيتانەكان لە گەل مەلائيكەتاندا، لە كاتىكدا كە دەتوانىت تەنھا بە فوويەكى يەك مەلائيكەت جاسوسەكانى شەياتىن دەربكرىن، ئەم كارە تەنھا بىۆ مەبەستى دەرخستنى مەزنىي وەحىي قورئان و بەرزى و بلىندىي پايەيەتى.

پاشان ئەم پروونكردنەوہ بەسام و ھەببەتەي قورئان و دەرخستنى ئەم ھىزە گەورە و جەمبووہي ئاسمانەكان ئەوہ ناگەيەنىت كە جىنى و شەيتانەكان توانا و ھىزىكى ئەوتۆيان بىتت كە ئاسمانشىيان ناچارى زۆرانبازي بەرگرى لىكردىيان بكات، بەلكو ئامازەيە بۇ ئەوہي كە جىنىي و شەيتانەكان بە ھىچ جۆرئىك بوارى دەستىوہردانىان لە ھىچ شوئىتىكى ئەم رىنگا دوور و درىژەدا نىيە كە لە دلى پىغەمبەرى خۆشەويستەوہ ﷺ دەست پىدەكات و بەرەو جىھانى ئاسمانەكان و لەوئشەوہ بۇ عەرشى مەزن درىژە دەكىشىت.

بەم چەشنە، قورئانی پیرۆز دەری دەبریت که وه‌حیی قورئان راستیه‌کی هینده‌مەزن و شکۆمەنده‌شایانی ئەو‌یه‌جیی باس و لیدوانی سەرجه‌می مه‌له‌ئی ئەعلا و مه‌لائیکه‌تان بیت له‌و ئاسمانه‌مەزنانه‌دا، به‌راده‌یه‌ک که شه‌یتانه‌کان ناچار بن به‌ره‌و ئەو ئاسمانانه‌سەر‌بکه‌ون تا شتیکیان له‌هه‌وآله‌کانی ئەوی دەست بکه‌وینت، به‌لام تیرباران ده‌کرین و هیچ شتیکیان ده‌ست ناکه‌وینت.

جا قورئانی پیرۆز به‌باسکردنی ئەم ره‌جم و تیربارانه، ئاماژه‌بو ئەوه‌ده‌کات که ئەو وه‌حیه‌قورئانییه‌ی بو‌سەر‌دلی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و بو‌حه‌زره‌تی جبریل - دروودی له‌سەر‌بیت - نازل بو‌وه‌که‌هاتووته‌کۆری پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئەو حه‌قیقه‌ته‌غه‌یبیانه‌ش که له‌پیش‌چاوی بینینی پیغه‌مبه‌ردا بو‌ون ﷺ.. هه‌ر هه‌موویان، راست و دروستن و، هه‌رگیز هیچ شوبه‌ه و گوما‌ئیک له‌هیچ روویه‌که‌وه‌توخنیان ناکه‌وینت.

بەم‌جۆره‌قورئانی‌پیرۆز، به‌ئعجازه‌ره‌وانه‌که‌ی‌خۆی، ئەم‌مه‌سه‌له‌یه‌ده‌رده‌پریت و ئاشکرای‌ده‌کات.

پاشان‌سه‌باره‌ت‌به‌بینینی‌به‌هه‌شت‌له‌نزیکترین‌شوینه‌وه‌و‌لی‌کردنه‌وه‌ی‌به‌روبو‌ومه‌کانی‌هه‌ندئ‌جار، هه‌رچه‌نده‌ش‌تابلیتی‌له‌ئیمه‌وه‌دوو‌ره‌و‌له‌جیهانی‌مانه‌وه‌ی‌ئه‌ودنیادایه، ئەوا‌به‌به‌لگه‌ی‌ئه‌و‌دوو‌نموونه‌یه‌ی‌پیشوو‌ده‌زانریت‌که:

ئەم‌جیهانه‌بیراوه‌فانیه‌په‌رده‌یه‌که‌به‌سەر‌رووی‌جیهانی‌غه‌یب‌و‌جیهانی‌مانه‌وه‌ی‌ئه‌ودنیادا. ئەو‌تا‌هه‌رچه‌ند‌مه‌ل‌به‌ندی‌مه‌زنی‌به‌هه‌شت‌له‌شوئیتیکی‌یه‌که‌جار‌دوو‌ردایه، که‌چی‌به‌هۆی‌ئاو‌ینه‌ی‌جیهانی‌میساله‌وه‌ده‌توانریت‌له‌هه‌مو‌لایه‌که‌وه‌به‌هه‌شت‌بیینریت. هه‌روه‌ک‌ده‌شتوانریت‌به‌هۆی‌ئه‌و‌ئیمانه‌وه‌که‌گه‌یشتووته‌پله‌ی‌"حق‌الیقین"‌به‌هه‌شت‌له‌م‌جیهانه‌فانییه‌دا‌چهند‌فه‌رمانگه‌و‌موس‌ته‌عمه‌ره‌یه‌کی‌هه‌بیت‌(دیاره‌ره‌خنه‌له‌نموونه‌هینانه‌وه‌

ئاگىرىت) ھەرۈھا دەگونجىت لە پىرى رۇحىانەتە بەرزەكان و تەلەفۇنى دلەۋە پەيوەندى و گفتوگۇ لە گەل ئەو جىھانەدا بىكرىت و، دەشگونجى بەروبوومى ئەۋى بگاتە ئىترە.

سەبارەت بە سەرقالبونى فەرمانگەپەكى "كوللى" ش بە پروداۋىكى شەخسى و جوزئىيەۋە. واتە سەبارەت بەۋەى كە لە تەفسىرەكاندا وتراۋە: شەيتانەكان بۇ ئاسمانەكان سەردەكەون و لەۋى گوى ھەلدەخەن و، سووسەى دەنگوباس دەكەن و، ھەۋالى غەيبى دەستەلەبەست بۇ كاهىنەكان دەھىننەۋە.. دەبى حەقىقەتەكەى بەم جۆرە بىت:

ھەرگىز بوارى ئەۋە نادىرت كە بۇ پايتەختى جىھانى ئاسمانەكان سەربكەون تا ئەۋ ھەۋالە جوزئىيەيان دەست بىكەۋىت. نەخىر، بەلكو مەبەست سەركەۋىتەيانە بۇ ھەندى شۋىنى جوزئى لە بۇشايى ھەۋادا كە واتاى وشەى "سەماۋات" شمولى دەكات و، چەند شۋىتىكى تىداپە ۋەك پاسگا(مخفر)ى ئاسمانەكان (پەرخەنە لە نمونە ئاگىرىت) وان و، لەو شۋىنە جوزئىيانەدا چەند پەيوەندىيەك بە گۆى زەۋىيەۋە دەكرىت.

جا شەيتانەكان لەو شۋىنە جوزئىيانەدا گوى پادەگرن، تاكو ھەۋالى پروداۋە جوزئىيەكان بەدەست بەپىن، تەنانەت دللى مروف بەكەيكە لەو مەقامانە! ئەۋەتا مەلاىكەتى ئىلھام لەۋىدا لەگەل شەيتانى تايبەتەدا دەكەۋىتە زۆرانەۋە!

بەلام حەقىقەتەكانى قورئان و ئىمان و پروداۋەكانى ژىانى پىتغەمبەر ﷺ ھەرچەندەش جوزئى بن، بەلام لە فەرمانگەى ئاسمانەكان و عەرشى مەزندا ۋەك مەزنترىن و گەۋرەترىن پروداۋ وان، تەنانەت دەلىپى لە گۇفار و پۇژنامە مەعنەۋىيەكانى موقەددەراتى گەردوونى خواۋەنددا (پەرخەنە لە نمونە ھىننەۋە

ناگیریت) هه‌والیان له باره‌وه ب‌لاو ده‌کریته‌وه، به‌چه‌شیتیک که له هه‌موو گۆشه‌یه‌کی ئاسمانه‌کاندا، له باره‌یانه‌وه و سه‌بارت به‌یه‌ک به‌یه‌کی مه‌سه‌له‌کانیان گه‌فتوگۆ و لێدوان دروست ده‌بیت..

چونکه هه‌ر له‌دلی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویسته‌وه ﷺ تا ده‌گاته‌ه‌رشێ ئه‌عه‌زم له‌هه‌ر ده‌ستیه‌ردان و خۆتیه‌له‌قورتاندينیکي شه‌یتانه‌کان پارێزراوه. جا قورئانی پیرۆز له‌گه‌ل روونکردنه‌وی ئه‌مانه‌دا، به‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزانه ئه‌وه‌ش ده‌رده‌بریت که:

شه‌یتان هیچ‌فیل و هۆکاریکی به‌ده‌سته‌وه‌نیه‌ بۆ وه‌رگرتنی هه‌والی ئاسمانه‌کان، مه‌گه‌ر سووسه‌کردن و گوێهه‌له‌خستن.

قورئانی پیرۆز به‌م روونکردنه‌وه موعجیز و به‌لیغه‌ی خۆی ده‌ریخست که: چه‌نده وه‌حیی قورئان مه‌زنه و، چه‌نده‌ش پله‌وپایه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه! هه‌روه‌ک ده‌ریخست که پیغه‌مبه‌رایه‌تیی حه‌زرتی محه‌ممه‌د ﷺ چه‌نده راست و دروسته! ته‌نانه‌ت به‌هیچ شوبه‌ه و گومانیک و به‌هیچ شتیه‌یه‌ک هیچ که‌سێک ناتوانیت توخنیان بکه‌ویت..

سه‌عیدی نوورسی

پونختیک له ژبانی دانر

- * ناوی "به دیعوززه مان سه عیدی نوورسی" یه .
- * له گوندی "نوورس" ی سهر به پاریزگای "به دلیس" ی کوردستانی ژیر دهسته لاتی عوسمانی (باکووری کوردستان) له بنه ماله به کی کوردی دیندار له دایک بووه .
- * له نیوان ساله کانی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز) دا ژیاوه .
- * "صوفی میرزا" ی باوکی به پیاوچاکی به ناوبانگ بووه و، ههر خوراکیک جه لال نه بوو بیت دهر خواردی مناله کانی نه داوه . خاتوو "سووریه" ی دایکیشی به پاک و خاوتنی و دهستنوژوه نه بوو بیت شیریی به مناله کانی نه داوه!
- * دایکی له کاتی جهنگی جهانیی یه که م و، باوکیسی له ساله کانی بیستی سه دهی پیتشودا کۆچی دوا بیان کردووه و، له گۆرستانی گوندی "نوورس" نیژراون .
- * چوارهم منالی خانه واده که یانه که یه که له دوا یه که نه مانه ن:
- (دورپریه، خانم، عه بدوللا، سه عید، محهمهد، عه بدولمه جید، مهرجان).
- * له پیتشدا له لای "مه لا عه بدوللا" ی برا گه وری دهستی به سه ره تاکانی خویندن کردووه . پاشان چه ندین گوند و شاری کوردستان گه پراوه و، لای زانا گه وره کانی نه و سه رده مه وانه گرنکه کانی خویندووه .
- * له تمه نی چوارده سالیدا پروانامه ی زانایی له زانسته ئیسلامیه کاندا به دهست هیناوه .
- * به هه ول و ته قالای خۆی شاره زایی له زانسته کانی رۆژگاردا، وه که: کیمیا، فیزیاء، بیؤلوجی، جیؤلوجی، بیرکاری، گه ردووناسی، جوگرافیا، هتد . پهیدا کردووه .
- * له بهر زیه کیی ناوازه و له راده به ده ری، نازناوی (سه عیدی مه شهوور) پاشان (به دیعوززه مان) ی له لایه ن زانایانه وه به دراوه .
- * یه که که سه هه ولی داوه بو دامه زاناندنی زانکو له کوردستاندا و، کردنه وه ی قوتابخانه ی کوردی و، خویندنی وانهی زانسته کانی سه رده م شان به شانی زانسته ئاینیه کان . له م پیناوه شدا له لایه ن دوا هه مین ده سه لاتدارانی ده وله تی عوسمانیه وه رووبه پرووی چه ندین گرفتی دژوار بووه ته وه .

* گەورەترین زانا و كەسایەتیی كوردی ئەم سەردەمە بە كە لە دواى مەولانا خالیدی نەقشەبەندی لە ناو نەتەوێ كورددا هەلکەوتوو و، ناوبانگی جیهانی بۆ دروست بوو و، لە پروبەرنکی فراوانی سەر زویدا سوود لە بەرھەمەکانی وەرە گیریت.

* تاکە کەسایەتی بوو کە هەموو زەبر و زەنگیکی پزیشی مستەفا کەمال و، سی و پینج سالی بەندی و دوورخستەو و دەستبەسەری و دەیان دادگای تۆقینەر نەیانوانیو چۆکی پەن دابەن و لە خەباتی رەوای خۆی کۆلی پەن بەن. تەنانت ئەو توانیو بەتی سەرکەوتنیشان بە سەردا بە دەست بەیتیت.

* زیاتر لە سەد و سی کتیب و نامیلکەى لە ژێر ناوێشانى (سەرجمی پەيامەکانى نوور)دا نووسیو و بڵاوی کردوونەتەو.

* وەرگیرانی سەرجمی پەيامەکانى نوور بۆ (زمانى عەرەبى) لە لایەن مامۆستا (ئیحسان قاسم صالحى)بەو لە دە دانە بەرگی گەورەدا تەواو بوو و، لە ولاتانى تورکیا و میسر و هیندستان و عەرەبستانى سعوودی چەند چاپیکى بەك لە دواى یەکیان تا ئیستا لى بڵاوکراوەتەو.

* بەشیکى زۆریشان لە لایەن خوشکی نۆموسلمان ماری وێلد (شوکران واحیدە)وہ کران بە (زمانى ئینگلیزى) و بڵاو کراونەتەو.

* بە (زمانى كوردى)ش (سەرجمی پەيامەکانى نوور)مان لە نو بەرگی گەورەدا چاپ کردوو، جگە لە چل و بەك کتیب و نامیلکەى سەر بەخۆ.

* چەندین کتیبى تر بە زارى کرمانجیى ژوووروو بڵاوکراونەتەو.

* چەند بەشیکى ئەم پەيامانە بۆ ئەم زمانانەى خوازەوہش وەرگیراون، کە تا ئیستا کارى وەرگیران تیاياندا بەردەوامە:

(ئەلمانى، ئەلبانى، ئیتالى، ئیسپانى، ئازەرى، ئۆزبەكى، ئوردوو، ئیندۆنسی، بەنگالى، بولگارى، بۆسنى، پرتوگالى، پشتۆ، تاجیکى، تەتارى، تالشى، تورکمانى، جۆرجى، چینی، دانیمارکى، رۆمانى، رووسى، ژاپۆنى، سانسكریتی، سلوفاکى، سەواحیلی، سویدی، فەرەنسى، فیلیپینى، فارسى، فیتنامى، قەرغیزی، کازاخى، کۆرى، کرواتی، گۆجیراتی، لاتینی، مالی، مالیزی، مەقەدۆنى، نەيجیری، هۆسا، هیبرۆ، هیندی، هەنگارى، هۆلەندی، یۆنانى).

* تا ئیستا زیاتر لە شەست کۆنفرانسی جیهانى و دەیان کۆپى زانستی و پیشەپکیتی رۆشنیریى لە ئاستى جیهاندا لەسەر کراو و، دەیان کتیب و، سەدان لیکۆلینەوێ

له سهر نووسراوه و، چندين به لگه نامه ی زانکۆيشی له خویندنی بالادا له سهر وهگراره، که هه نديکيان له کوردستاندا بووه.

* له ولاتی هيندستان په يمانگايه کی تايهت به ناساندنی مامۆستا نوورسی و په يامه کانی دامه زراوه، که خویندن تايادا بهرده وامه.

* دواهمین گه وره کۆنفرانسی زانستی جيهانی له سهر مامۆستا بهديعوززه مان له شاری تهسته مبول له بهرواری (۱-۳/۱۰/۱۷۲۰ز) دا بهرپوه چوو، که زیاتر له سهه توپژینه وهی زانستی تيدا تاوتوی کرا و، چهند توپژه ريکی باشووری کوردستانیش به شداريان تيدا کرد.

* له باشووری کوردستاندا، هه تا ئیستا سی سيمينار ساز کراوه بۆ مامۆستا نوورسی و په يامه کانی، له شاره کانی (ههولير، سلیمانی، سۆران).

* ههروه ها کۆر په نديک له بهرواری (۲۱/۱۲/۱۳۲۰ز) له شاری ههولير له لایه ن په يمانگای زانسته ئیسلاميه کان و وهزاره تی تهوقافی ههريمی کوردستانه وه ريکخرا به به شداریی چهند توپژه ريکی ناوخوی کوردستان و ولاتی تورکیا و، به ئاماده بوونی دهیان که ساپه تی زانستی و ئایینی عیراق و ههريم.

* ههروه ها له بهرواری (۱۲/۱۲/۲۰۱۵ز) دا له شاری ههولير نه دوه به کی زانستی له لایه ن (ريکخراوی په يامی پاک) وه بۆ مامۆستا نوورسی و په يامه کانی ساز کرا به ناوی "سووری نبوهه ت له په يامه کانی نووردا" که چهند توپژه ريکی باکووری کوردستانیش به شداريان تيدا کرد.

* له بهرواری (۲۶/۳/۲۰۱۶ز) شدا له شاری ههولير له لایه ن (ئه مينداريتی گشتی ئه نجومه نی زانایانی عیراق) و به به شداریی سه ته ری پۆشنبیری (وقف الخیرات) نه دوه به کی پۆشنبیری به ناوی (الإمام بدیع الزمان سعید النورسي ومنهجه فی إحياء الإیمان) بهرپوه چوو چهند باس و بابه تيکی به زمانی عه ره بی تيدا پشکهش کرا.

* ده زگای چاپ و په خشی سه رده م له شاری سلیمانی له سالی (۲۰۱۶) دا ژماره (۸۹) ی بلاوکراوه ی (پۆفار) ی تايهت کرد به مامۆستا نوورسی به ناوی (سه عید نوورسی.. کللی گه نجينه به کی شاراوه).

* هه تا ئیستا له باشووری کوردستاندا شهش مزگهوت به ناويه وه ناو نراوه له شاره کانی (سلیمانی، سۆران، کهرکوک، ههولير، پینجوین، هه له بهجه).

پيڙهي بابو ته ڪان

لاڀڙه

بابو ته

۷	گفتوگويءَ کي نيان
۱۶	پيٽه ڪاٺي قورڻان
۲۲	وشه ڪاٺي خواي گهوره
۲۷	دابه زانڊني ٺاسن
۳۳	دابه زانڊني مآلات
۳۷	دهستورنڪ
۴۰	پرگهه يهڪ له بنديخانهي "ٺهسڪي شههر"
۴۱	شهره في بهرزي په بامه ڪان
۴۲	زلله به ڪي ميهره باني
۴۶	بيدار ڪردنه وه يهڪ
۴۶	دوو به سه رهاتي بچوڪ
۴۶	يه ڪم
۴۷	دوو وهه م
۴۹	دوو سه رنج
۴۹	سه رنجي يه ڪم:
۵۲	سه رنجي دو وهه م:
۵۶	سه بهارت به "قه يلووله"
۵۹	ٺه مهش خاتيره يه ڪي جوانه
۶۲	سه بهارت به "وحدة الوجود"
۶۶	وه لامي پرسيارنڪ
۶۸	تير اماننڪ له پنجه ره ي بنديخانه وه
۷۰	دهرووني به دخواز
۷۲	پرسيارنڪ
۷۳	يه ڪهڪه وٽنڪي ناسڪي پر له واتا
۷۵	پروونڪر دنه وه ي سن مه سه له
۸۴	پوخته يهڪ له زباني دانهر

باقعة من التربة الإيمانية

من كليات رسائل النور

التي ألفها الأستاذ:

بديع الزمان سعيد النورسي
(رحمه الله)

A Bouquet of Faith Cultivation

From

The Risale-i Nur Collection

By:

Bediuzzaman Said Nursi

0-0263-0000-1

نرخى (۱۰۰۰) دیناره

چه پکیک په رده می سیمانی

ئه گهر ده ته وی بزانیت:

☀ هه موو به دیهاتوو یهك ئهركیكى له
ئهستودایه، ته نانهت مېش و میرووه کانیش
رۆلی کارگوزاری ژینگه پارێزی ده بینن و
ماده زههراوییه کان ده گۆرن به شتی
تر؟

☀ له واتای وردی هه ندی ئایه تی قورئان
تییگهیت سه بارهت به نيعمه ته كانی
خوای گه و ره؟

☀ له پشت په رده می گه مه و پیکه نینه
کاتییه کانه وه چه ندين حاله تی گریانه پنه
خۆیان مه لاس داوه، به لام ئایا له
به رامبه ریانه وه چه شتیک "شادمانی" به
"گیان" می مرۆف ده به خشیت؟

☀ خوای گه و ره له ناو خودی کرده وه
چاکه کاند پاداشت و، له ناو کرداره
خراپه کانیشدا سزایه کی خیرای داناوه؟

ئه گهر پیت خو شه له چه پکیک
زانباری وهك ته مانه شاره زا بیت، ئه وا
هه رموو ئه م کتیبه به چو وکه به شینه یی
به خو پنه ره وه.